ಯಕ್ಷಗಾನ

ಚೂಡಾಮಣಿ ಪ್ರಸಂಗ

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಎಂ. ವಿ. ರಾವ್

ಮಂಗಳೂರು

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಅಮೂಲ್ಯ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳು

ಕನ್ನಡ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ (ಭಾಗ 1-2 ಸೇರಿ)	60	00
ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ (ಭಾಗ ,,)	12	00
ರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನಂ (ಕುವೆಂಪು)	6	00
ಪುರಾಣನಾಮ ಚೂಡಾಮಣಿ	10	00
ಮನುಸ್ಮೃತಿ	12	00
ಶ್ರೀಮದ್ ಭಾಗವತವು (ಭಾಗ 1-2 ಸೇರಿ)	13	50
ಶ್ರೀ ಗುರು ಚರಿತ್ರೆ	10	00
ಶ್ರೀಮದ್ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ (ಅಳಸಿಂಗಾಚಾರ್ಯರ ವಿರಚಿತ)	5	00
ಶ್ರೀಮದ್ ಭಾಗವತವು (,,)	5	00
ಸಟೀಕಾಮೃತರತ್ನ ಮಾಲ	8	50
ಭಟ್ಟಿ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಚರಿತ್ರೆ (ಮೂರು ಭಾಗಗಳು)	8	00
ವಿದ್ಯಾ ಮಂಜರಿ ಕಥೆಗಳು	4	00
ಸಟೀಕಾ ಜ್ಞಾನ ಸಿಂಧು	7	50
ಗೀತಾಭಾವಧಾರೆ (ಕನ್ನಡ ಟೀಕೆ ಸಹಿತ)	15	00
ಉಪನಿಷತ್ತು ಭಾವಧಾರೆ	18	00
ಲಲಿತಾ ಸಹಸ್ರನಾಮ (ಟೀಕೆ ಸಹಿತ)	10	00
ವಚನ ರಾಮಾಯಣ	4	50
,, ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ	4	50
,, ಭಾಗವತ	6	00
,, ಭಾರತ	3	50
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಬೋಧಾಮೃತ	2	50
ಮದನಮೋಹನರಾಜ ಚರಿತ್ರೆ	2	00
ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ತರಖಂಡ	2	00
ವಚನ ದೇವೀಮಹಾತ್ಮೆ	2	00
ಪದ್ಯ ದೇವಿಮಹಾತ್ಮೆ	2	00
ಭಕ್ತಿ ವಿಜಯ	1	50
ಶಿವಪುರಾಣ ಕಥಾವಳಿ	2	00
ಶಿವಲೀಲಾಮೃತ	2	00
ದೇವೀ ಪುರಾಣವು	5	00
ಪುರಂದರದಾಸರ ಪದಗಳು	2	50
ಸರ್ವಜ್ಞ ವಚನಗಳು	3	00
ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗ[illegible]	[illegible]	00

ಶ್ರೀಮದ್ ರಾಮಾಯಣದೊಳಗಣ

ಯಕ್ಷಗಾನ

ಚೂಡಾಮಣಿ ಪ್ರಸಂಗ

(ದಿ. ಕುಂಬಳೆ ಪಾರ್ಥಿ ಸುಬ್ಬ ವಿರಚಿತ)

1972

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

M. Venkat Rao

ಶ್ರೀ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಗ್ರಂಥಾಲಯ,

ಹಂಪನಕಟ್ಟೆ, ಮಂಗಳೂರು-೧

ಬೆಲೆ: **50** ಪೈಸೆ.

ಯಕ್ಷಗಾನ ಚೂಡಾಮಣಿ ಪ್ರಸಂಗ

(ದಿ. ಕುಂಬಳೆ ಪಾರ್ಥಿ ಸುಬ್ಬ ವಿರಚಿತ)

ಜನಪ್ರಿಯ ತೃತೀಯ ಮುದ್ರಣ

1972

***

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಯಂ. ವೆಂಕಟ ರಾವ್

ಶ್ರೀ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಗ್ರಂಥಾಲಯ,

ಹಂಪನಕಟ್ಟೆ, ಮಂಗಳೂರು-೧.

ಪಾತ್ರಗಳ ವಿವರ

ಶ್ರೀರಾಮ	ಸಂಪಾತಿ
ಲಕ್ಷ್ಮಣ	ತೃಣಬಿಂದುಮುನಿ
ತಾರೆ	ಲಂಕಿಣಿ
ಸುಗ್ರೀವ	ರಾವಣ
ಹನುಮಂತ	ಸೀತಾದೇವಿ
ಈಶ್ವರ	ಸರಮೆ-ತ್ರಿಜಟೆಯರು
ಪಾರ್ವತಿ	ಮಂಡೋದರಿ
ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ	ಜಂಬುಮಾಲಿ
ಜಾಂಬವ	ಅಕ್ಷಯಕುಮಾರ
ಮೃಕಂಡು-ಕಣ್ವರು	ಇಂದ್ರಜಿತು
ಅಂಗದ	ಪ್ರಹಸ್ತ

ವಾನರರು, ಅನುಕೂಲನಾರಿಯರು, ವನಪಾಲಕರು, ಮುಂತಾದವರು.

ಶ್ರೀಃ

॥ ಶ್ರೀಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣದೊಳಗಣ

ಯಕ್ಷಗಾನ ಉಂಗುರಸಂಧಿ

ಚೂಡಾಮಣಿ ಪ್ರಸಂಗ

(ಸುಂದರಕಾಂಡ ಅಥವಾ ಲಂಕಾದಹನ)

ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ

ಓತಪ್ರೋತಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುನಿಚಯಂ ಓಂಕಾರಬೀಜಾಕ್ಷರಂ
ಓಂಕಾರಪ್ರಕೃತೀಷಡಕ್ಷರಹಿತಂ ಓಂಕಾರಕಂದಾಂಕುರಮ್ ।
ಓಂಕಾರಸ್ಪುಟಭೂರ್ಭುವಃಸ್ವಪರಿಧಿಂ ಓಘತ್ರಯಾರಾಧಿತಂ
ಓಂಕಾರೋಜ್ವಲಸಿಂಹಪೀಠನಿಲಯಂ ರಾಮಂ ಭಜೇ ತಾರಕಮ್ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಕ್ರುಶನೆ ಕೇಳ್ ವಾಲಿಯಂ, ಸಂಹರಿಸಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧ । ದೆಸೆಯಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ಸುಗ್ರೀವನಿಂಗಿತ್ತು । ಕುಶಲದಿಂ ಪ್ರಸ್ರವಣಪರ್ವತಕೆ ನಡೆತಂದು ಮಳೆಗಾಲಮಂ ಕಳೆದರು ॥ ವಸುಧೆಪಾಲಕನೊಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಮನದಿ ಚಿಂ । ತಿಸುತ ಜನಕಾತ್ಮಜೆಯ ನೆನೆನೆನೆದು ದುಃಖಿಸುತ । ಪ[illegible]ಮಿಸು[illegible]ಸ್ಥೈರಣೆಯೊಳಂತರಂಗವ ನಿಲಿಸಿ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಿಂತೆಂದನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ

ಪೋಗೋ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸುಗ್ರೀವ ಬರಲಿಲ್ಲ।ಬೇಗದಿಂದಲೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಾರಯ್ಯ॥ನಾಗಸನ್ನಿಭವೇಣಿಯು ರತಿಸುಖ । ಭೋಗದಿಂದೆಮ್ಮ ಮರೆತನೊ ರವಿಜಾತ ॥ ೧ ॥ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗುವ ಪರ್ಯಂತ । ಲೆನ್ನ ನೀನೇ

ಯೆಂದು ನಂಬಿಸಿ ಮತ್ತೆ ॥ ಕನ್ನೆ ರಾಜ್ಯವು ತನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತುಯೆಂದು ॥ ಇನ್ನೆಮ್ಮ ಹಂಗೇನೆಂದು ಮರೆತನೋ ರವಿಜಾತ ॥ ೨ ॥

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ ರೂಪಕತಾಳ

ಅಗ್ರಜ ವೀರ। ಅಣ್ಣ ವಾಲಿಯು। ನಿಗ್ರಹಿಸಿದೆ। ನೀರಜಾಂಬಕ ॥ ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ನಾ ಸಾಲದಾಪೆನೆ। ಉಗ್ರ ಮೂರುತಿ। ಕಳುಹಿಸೆನ್ನನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ

ಕಾರ್ಯಸಂಗ್ರಹವಾಗಬೇಕವನಿಂದ। ಶೌರ್ಯ ಬೇಡ ನೀ ಶಾಂತ ಚಿತ್ತದಿ ಪೋಗಿ ॥ ಸೂರ್ಯನಂದನನೊಡನೆ ಸೂಚನೆ ಗೆಯ್ದು। ಧೈರ್ಯ ಮನದಿ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಾ ಬೇಗ ॥ ೧ ॥

ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ

ಇಂತೆಂದಗ್ರಜ ನೇಮಮಂ ಕೊಡಲದಂ ಕಯ್ಕೊಂಡು ತದ್ವಾಕ್ಯಮಂ
ಶಾಂತಾಕಾರನ ದಿವ್ಯ ಪಾದಯುಗಕಂ ತಾ ವಂದಿಸುತ್ತಾ ಕ್ಷಣಂ।
ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಂ ಘನಚಾಪ ಗೊಂಡು ಬರಲುಂ ಕಂಡಾಗಲತ್ಯಂಜುತಂ
ಕಾಂತಾರತ್ನಮೆನಿಪ್ಪ ತಾರೆ ಪೊಗಳುತ್ತಿಂತೆಂದಳಾ ವೀರಗಂ ॥ ೧ ॥

ಕಂದ

[ಬಡವನು ಬಳುಕುತ ಬಾಲೆಯು। ಕಡು ಕೋಪದೊಳಯ್ತರುತಿಹ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೆಡೆಗಂ ॥ ತಡಮಾಡದಯ್ದಿ ತರಳೆಯು। ನುಡಿದಳು ಸರಸೋಕ್ತಿಗಳಿಂದಲಿ ಮೃದುನುಡಿಯಂ ॥ ೧ ॥]

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾಧವಿ ಏಕತಾಳ

ದಶರಥಸುತ ವೀರ ಧರಣಿಪಾಲ ಗಂಭೀರ। ಕುಸುಮಸಾಯಕರೂಪ ಕೀರ್ತಿಕಲಾಪ ॥ ಪ ॥ ಧರೆಯನಾಳುವ ಮಹ ದೊರೆಗಳು ನೀವು। ಮರ ಮರ ಚರಿಪ ವಾನರರಯ್ಯ ನಾವು॥ ಸರಿಯೆ ಮಾನವರಿಂಗೆ ಶಾಂತನಾಗಯ್ಯ। ತರಣಿನಂದನನೊಡನೆ ಕೋಪವೇಕಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ಹಿಮಕರಮುಖಿ ಕೇಳೆ ತಾರೆ ಸುನೀತೆ। ಕಮಲಲೋಚನನ ಪುಣ್ಯನಾಮವಿಖ್ಯಾತೆ ॥ ಅಮರಾದಿಗಳು ಮೆಚ್ಚ ರಾಡಿ ತಪ್ಪಿದರೆ। ಕಮಲನೇತ್ರನ ಕೂಡೆ ಕಪಟವಾಡುವರೆ॥೨॥ ಮಳೆಗಾಲವನು ದಾಟ ಬರುವೆನೆಂದೆನುತ ಇಳೆಯಪಾಲಕಗಂದು ಪೇಳಿ ಈ ಮಾತ ॥ ಅಳಿವ ಕಾಯವಿದೆಂದು ಆಡಿ ತಪ್ಪಿದರೆ। ಉಳಿವುದೆ ಕುಲಕೀರ್ತಿ ನೀ ಕೇಳು ತಾರೆ॥೩॥ಪರದೇಶದೊಳಗುಳ್ಳ ಕಪಿಗಳನೆಲ್ಲ। ಕರೆಸಿಕೊಂಬುದಕಿಷ್ಟು ತಡ

ವಾಯಿತಲ್ಲ || ಇರಬೇಕು ದಯುವೆಂದು ಇನಜನ ಕರೆತಂದು | ಚರಣ ಕೊಪ್ಪಿಸಿದಳು ಚಪಲಾಕ್ಷಿಯುಂದು || ೪ ||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಗುಣದಿಂದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಕೋಪವುಂ ತಣಿಸಿ ಲ| ಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ಕಾಣಿಸ ಲಂದು ಸುಗ್ರೀವ ತನ್ನ ಕಪಿ | ಗುಣ ಸಹಿತ ಶೀಘ್ರದಿಂ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಯುನು ಪೊರಟು ನಡೆತಂದನಾ ಕ್ಷಣದೊಳು|| ಹನುಮ ಜಾಂಬವ ಸುಷೇಣಾಂಗದರು ನಳ ನೀಲ | ರಣಪರಾಕ್ರಮಿ ಗವಯು ದ್ವಿವಿದ ಮೊದಲಾದ ಸಂ | ದಣಿ ಸಹಿತ ಬಂದು ರಾಮನ ಚರಣಕೆರಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಣ್ಣಗಿಂತೆಂದನು || ೧ ||

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ

ಅಗ್ರಜ ಮಹಾನುಭಾವ | ಲಾಲಿಸೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ | ಸುಗ್ರೀವನಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನ | ಪೋಗುವಂಥ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ || ೧ || ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ | ಕೊಂಡು ತಮ್ಮೊಳು ಮಾತಾಡಿ | ಶ್ರೀಘ್ರದಿಂದ ಬರಬೇಕೆಂದು | ಪಯುಣಸನ್ನದ್ಧ ನಾಗಿರ್ದ || ೨ || ತಪ್ಪುವಾತನಲ್ಲ ಮಾತ | ತಮ್ಮವರೆಲ್ಲರ ಕರೆಸಿ | ಒಪ್ಪವಿಟ್ಟುಕೊಂಬುದಕ್ಕೆ | ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಯಿತಂತೆ || ೩ ||

ಕಂದ

ಅನುಜನ ವಾಕ್ಯವನಾಲಿಸಿ| ವನಜಾಂಬಕ ಚಿತ್ತದಿ ಬಹು ಸಂತೋಷಿ ಸುತಂ || ಜನಕನ ಮಗಳಂ ಪುಡುಕಲಿ | ಕನುವೆಂತುಟೊ ನೋಡಿರೆಂದ ಸುಗ್ರೀವನೊಳಂ || ೧ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಭೂಮಿಪಾಲ ಶಿಖಾಮಣಿ ರಾಮಚಂದ್ರ | ದೇವ | ಕಮಲಲೋಚನ ಸಾಧುಗುಣಸಾಂದ್ರ ||೧|| ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕು ದಿಸೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರು| ನಿಮ್ಮ| ಕೋಮಲಾಂಗಿಯುನ್ನು ತಂದು ತೋರುವೆನು || ೨ || ಫುಲ್ಲನೇತ್ರೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದರು | ನಿಮ್ಮ| ವಲ್ಲಭೆ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು ||೩|| ಬಲ್ಲಿದ ವೈಕುಂಠಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದರು| ಇವರೆಲ್ಲರ ಕಳುಹಿಸಿ ಸುದ್ದಿ ತರಿಸುವೆನು||೪||

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಏಕತಾಳ

ವಾನರರು ಕೇಳಿರಯ್ಯ ಎನ್ನ ಮಾತನು| ಈಗ|ಜಾನಕಿದೇವಿಯುನರಸಿ ಕಾಣಬೇಕು ನೀವೆಲ್ಲರು || ವಾನರರು || ಪ || ಉತ್ತರದೇಶಕೆ ಪೂರ್ವ| ಪಶ್ಚಿಮ ದಕ್ಷಿಣ ನಾಲ್ಕು | ದಿಕ್ಕಿನೊಳು ದಶಾಸ್ಯನಿಪ್ಪ | ವರ್ತಮಾನ ಪೇಳಿ ರಯ್ಯ || ವಾನರರು ||೧|| ಅಷ್ಟದಿಕ್ಪಾಲಕರಿರ್ಪ | ಪಟ್ಟಣದೊಳಿದ್ದ ಸೋಮ|

ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂಡು ಬಂದು । ಸೃಷ್ಟೀಶಗೆ ಪೇಳಬೇಕು ॥ ವಾನರರು ॥೨॥ ತಿಂಗಳ ದಿನದಿ ರಾಮು । ನಂಗನೆಯಿದ್ದಾ ನಿಧಾನ । ವಿಂಗಡಿಸದಿದ್ದರೆಯು । ಭಂಗಿಸುವೆನು ನಿಮ್ಮನು ॥ ವಾನರರು ॥ ೩ ॥

ಕಂದ

ಇಂತಾ ಸಮಯದಿ ರಾಘವ । ನಂತರಂಗದಲಿ ಕರೆವುತ ಕಿವಿಮಾತಿನೊಳಂ ॥ ಚಿಂತೆಯೊಳುಂಗುರವನು ಹನು । ಮಂತನಿಗೀಯುತೆ ಸೀತೆಯ ಕುರುಹಂ ಪೇಳ್ದಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಭಾನುನಂದನನೆಂದ ಬಹಳ ಕಟ್ಟಾಜ್ಞೆಯ । ವಾನರೇಶ್ವರರು ಕೇಳಿ । ದಾನವಾಂತಕನಂಘ್ರಿಗೆರಗಿ ತಮ್ಮೊಳಗಿದ್ದ । ಸೇನೆಯ ವಿಂಗಡಿಸಿ ॥೧॥ ಜಾನಕಿಯಮ್ಮನವರನು ಕದ್ದೊಯ್ದ ದ । ಶಾಸನನಾರೆನುತ ॥ ನಾ ಮುನ್ನ ತಾ ಮುನ್ನವೆನುತ ಪಶ್ಚಿಮಕೆ ಸು । ಷೇಣ ದಳವೆರಸಿ ಬಂದ ॥ ೨ ॥ ನಳ ನೀಲ ಗವಯಗವಾಕ್ಷ ಕೇಸರಿ ಶತ । ಬಲಿ ಮುಂತಾದವರೆಲ್ಲರು ॥ ಇಳೆಯ ನಂದನೆಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಮೂಡಣದಿಕ್ಕ । ನೊಳು ಹುಡುಕಾಡಿದರು ॥ ೩ ॥ ಇಳವರ್ತ ಬದರಿಕಾ ಕೇತುಮಾಲಾರಣ್ಯ । ಸ್ಥಳ ನವಖಂಡಗಳ ॥ ಇಳೆಯ ಪರ್ವತಗಳ ಸಂದು ಮೂಲೆಯನೆಲ್ಲ । ಸುಳಿದಾಡುತ್ತೈತಂದರು ॥೪॥ ವರುಣ ವಾಯುವ್ಯ ಕುಬೇರ ಈಶಾನ್ಯರ । ಪುರವೊಂದನುಳಿಯದಂತೆ ॥ ಧರಣಿನಂದನೆಯನ್ನು ಬೆಸಗೊಂಡು ಕೇದಾರ । ಗಿರಿಯ ಮೇಲಕೆ ಬಂದರು ॥೫॥ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನೊಳಿಪ್ಪ ಅರಸು ಬಲ್ಲಾಳರ । ಸೊಕ್ಕುಗಳನೆ ಮುರಿದು ॥ ಒಕ್ಕಲೊಂದುಳಿಯದೆ ಮನೆಮನೆಯರಿಕೆಳ್ಳ । ರಕ್ಕಸನನು ಕೇಳುತ ॥೬॥ ಮಕ್ಕಳು ಹಿರಿಯರು ಜವ್ವನದಾ ಹೆ । ಣ್ಣುಕ್ಕಳು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುತ ॥ ಅಕ್ಕರಿಲ್ಲದೆ ಕಂಡುದಿಲ್ಲೆಂಬ ಆಣೆಯ । ತೆಕ್ಕೊಂಡರವರ ಕೈಯ ॥ ೭ ॥ ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ಉತ್ತರಾದಿ ದೇಶವನಾಳ್ವ । ಉರ್ವಿಪಾಲಕರ ಕೈಯ ॥ ಸರ್ವಥಾ ದಶಕಂಠನಿಲ್ಲೆಂಬ ಓಲೆಯ । ಗರ್ವದಿ ಬರೆಸಿಕೊಂಡು ॥೮॥ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು ಪಾತಾಳಲೋಕಗಳ । ಉರ್ವರ ಬೆಸಗೊಳ್ಳುತ ॥ ಉರ್ವಿಯ ರಚಿಸಿದಾತನ ಕಂಡು ಕೈಲಾಸ । ಪರ್ವತಕೈತಂದರು ॥೯॥ ಪಾರ್ವತಿರಮಣನ ದರುಶನ ಕವನಿಂದು । ಬರ್ವನೆಂಬುದನು ಕೇಳಿ ॥ ಶರ್ವನ ಹಿಡಿದು ರಾವಣನ ತೋರೆನಲವ । ರೀರ್ವರು ನಸುನಕ್ಕರು ॥ ೧೦ ॥

ವಚನ

ಆಗಲಾ ಸದಾಶಿವನು ಈ ಬಲಿಮುಖರ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನೆ ಏನೆಂದನು ಎಂದರೆ—

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕಂಡೆಯಾ ಗಿರಿಜಾತೆ ಕಪಿಗಳ ಸಾಹಸ|ಕಂಡೆಯೇನೆ|ದೇವ|ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಶ್ರೀರಾಮನ ದಂಡನು । ಕಂಡೆಯೇನೆ ॥ ೧ ॥ ತಲೆ ಮೂಗು ಹಣೆ ಹುಬ್ಬುಗಳು ಗಂಟಿಕ್ಕಿರುವುದ । ಕಂಡೆಯೇನೆ । ತಾವು । ಬಲುತರ ಕೋಪಾಟೋಪದಿ ಹಲ್ಲ ಕಿರಿವುದ । ಕಂಡೆಯೇನೆ ॥ ೨ ॥ ದಶಕಂಠನನು ತೋರಿ ಸೆಂದೆಮ್ಮ ತಡೆದುದ । ಕಂಡೆಯೇನೆ । ಚೋರ । ಅಸುರ ರಾವಣನೆಲ್ಲಿ ತೋರೆಂಬ ಗರ್ವವ । ಕಂಡೆಯೇನೆ ॥ ೩ ॥

ವಚನ

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಾರ್ವತಿಯೊಡನೆ ಪೇಳಿ ಕಪಿನಾಯಕರೊಡನೆ ಏನೆಂದನು ಎಂದರೆ—

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಕಪಿನಾಯಕರು ಕೇಳಿ ನಾವೆಂಬ ಮಾತಿದು । ಕಪಟವಲ್ಲದು ವೇದ ವಚನ ॥ ಚಪಲನೇತ್ರಯನೊಯ್ದ ಚೋರ ರಾವಣನ ಕಂ । ಡಪರಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಪರ್ವತದಿ ॥ ನಿಪುಣರು ನೀವು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಳಲುವುದೇಕೆ|ಗುಪಿತದಿ ಹನುಮಂತ ಮುಂದೆ ॥ ತಪನಕುಲೇಶನ ರಾಣಿ ಜಾನಕಿಯ ಕಂ । ಡವನಿದು ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಮಾತು ॥ ೨ ॥ ಬಾಳಲೋಚನನೆಂದ ನುಡಿಯನ್ನೆ ಕಪಿಗಳು । ಕೇಳುತೆಲ್ಲರು ಕೈಯ ಮುಗಿದು ॥ ಬೀಳುಗೊಂಡಲ್ಲಿಂದ ನಡೆತಂದು ರವಿಜಗೆ । ಪೇಳಿದರೀ ವೃತ್ತಾಂತವನು ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಪಾತಾಳದೊಳಗಿಲ್ಲ । ಸತ್ಯಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲ । ಆತ ದಶಕಂಠ ಕೈ । ಲಾಸದೊಳಗಿಲ್ಲ ॥೧॥ ನವಖಂಡ ಭೂತಳವ । ನಾವ್ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದೆವು। ಭುವನದೊಳಗಾರು ಕಂ । ಡವರಿಲ್ಲವಂತೆ ॥ ೨ ॥ ಭೂಲೋಕದರಸುಗಳು। ಬರೆದಿತ್ತ ಬಿನ್ನಹದ ಓಲೆಯನು ಮುಂದಿರಿಸಿ । ಕೈಮುಗಿದರಾಗ ॥ ೩ ॥ ಓಲೆಯನು ತೆಗೆದದನು । ವಾಚಿಸುತ ಸುಗ್ರೀವ । ಬಾಳ ಚಿಂತೆಯ ತಾಳಿ । ಭಯದೊಳಿರುತಿರ್ದ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಲವನೆ ಕೇಳಿಂತು ಸೀತೆಯನರಸಿಕೊಂಡು ಬಂ। ದವರ ನುಡಿ ಕೇಳ್ದು ಚಿಂತಿಸುತಿರಲು ಇತ್ತ ಮೂ । ವರು ವಾಲಿಸುತ ಹನುಮ ಜಾಂಬವರು ಮೊದಲಾಗಿ ಉಳಿದ ಕಪಿಸೇನೆ ಸಹಿತ॥ ತವಕದಲಿ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಮುಖವಾಗಿ

ಬಹಳ ದೇ | ಶವ ಕಳೆದು ಬೆಸಗೊಳುತ ನಡೆತಂದರಲ್ಲಲ್ಲಿ | ಭುವನದೊಳ ಗತಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮಾಲಯಂಗಳ ಕಂಡು ನೆರೆ ನಮಿಸುತ ‖ ೧ ‖

ರಾಗ ತುಜಾವಂತು ಅಷ್ಟತಾಳ

ಬಂದರು | ನಡೆ | ತಂದರು ‖ ಪ ‖ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಕಾಂತೆಯ ಕುರುಹ | ನೊಂದೊಂದನೆ ಬೆಸಗೊಳುತ್ತ | ಬಂದರು ‖ ಅ ‖ ಬಲು ಬಲು ಗಿರಿಗಳ ದಾಟ | ಬಳಲಿ ಬಂದರು ಈ ಪಾಟ | ಹಲವು ಪರ್ವತಂಗಳ | ಕಾನನವ ಹುಡುಕುತ್ತ ‖ ಬಂದರು ‖೧‖ ತೆಲುಗುಗಣ್ಯ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜ್ಯವು| ಮಲೆಯಾಳ ತುಳುವರ ಸೀಮೆ|ಗಳಲಿ ದಶಕಂಠನನು ಸೀತಾ|ಲಲನೆಯನ್ನು ಬೆಸಗೊಳ್ಳುತ್ತ ‖ ಬಂದರು ‖ ೨ ‖ ಈ ತೆರದಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಕ್ಷತ್ರಿ | ನೀತವಂತ ವೈಶ್ಯ ಶೂದ್ರ | ನೂತನ ಪಾಂಚಾಲ ನಾನಾ | ಜಾತಿಯುವರ್ಣಸೆಯರಿತು ಕೊಂಡು ಅವರ | ಮಾತಿನಿಂದ ನುಡಿಸಿ ಸುಪ್ರ | ಖ್ಯಾತರು ನಡೆತಂದರು ಭೂ | ಜಾತೆಯನ್ನು ಬೆಸಗೊಳುತ್ತ ‖ ಬಂದರು ‖ ೩ ‖

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಆ ಕಡೆಯ ತಿರುತಿರುಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡರು ಕಪಟ | ದಾಕೃತಿಯೊಳೆಸೆವ ಸರಸಿಯನು ‖ ಕುಡಿವೆವೆಂದು ಜಲದಾಸೆಯಲಿ ಇಳಿಯೆ ಮಾಯ | ಲೋಕ ವದು ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ‖ ೧ ‖ ಅರ ಪಟ್ಟಣಗಳವು ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಗೆ ವಿ | ಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ ಚೆಲ್ವ ನಗರ ‖ ಶ್ರೀರಾಮನರಸಿ ಜಾನಕಿಯ ಕದ್ದೊಯ್ದಂಥ| ಚೋರನನು ಹುಡುಕಬೇಕಿಲ್ಲಿ ‖೨‖ ಬಾಗಿಲನು ದಾಂಟಿ ಒಳ ಬಂದು ನೋಡಿ ದರೆ ಸೊಗ | ಸಾಗಿರುವ ರಾಜಬೀದಿಗಳ ‖ ನಾಗಸುರನರಲೋಕದಿಂದಲತಿ ಶಯವಿದನು | ಹೇಗೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮಯ ರಾಮ ‖೩‖ ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಕೋಣೆ ನಡು ಮನೆ ಚೌಕಿ ಚಾವಡಿಯ | ಚಪ್ಪರದ ಮಾಳಿಗೆಯ ಬೆಳಕು ‖ ಇಪ್ಪ ತ್ತನಾಲ್ಕು ಕಂಭದ ನಡುವೆ ಮಂಟಪಗ | ಳೊಪ್ಪಿದುದು ನೋಡಲಾ ಶ್ಚರ್ಯ ‖ ೪ ‖ ಕಟ್ಟಾಣಿ ಮುತ್ತುಗಳ ಕೆತ್ತಿಸಿದ ಕಂಭಗಳ | ಮುಟ್ಟದರೆ ಹೊಯ್ವ ಪಾಂಬೆದ್ದಳ ‖ ಕಟ್ಟಿರುವ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯ ಗೋಮೇಧಿಕದ| ಕಟ್ಟೆಗಳ ಜಗಲಿ ಗೋಡೆಗಳ ‖ ೫ ‖ ಊರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನೋಡಿದರು ನವರತ್ನಗಳ | ತೋರಣದ ಮೇಲುಗಟ್ಟುಗಳ ‖ ಊರೂರು ಮನೆಮನೆಯ ಕೇರಿಕೇರಿಯೊಳೆಲ್ಲ | ನಾರಿ ಜಾನಕಿಯ ಹುಡುಕಿದರು ‖ ೬ ‖ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು ಜಾನಕಿಯ ಕಂಡೇವೆಂಬ | ವರಿಲ್ಲದಾಯಿತು ಗೃಹಾಂತರದಿ ‖ ಬಲ್ಲಿದ ಕಪೀಶ್ವರರು ಬಂದ ದಾರಿಯ ತಪ್ಪಿ | ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತಿಹರು ‖ ೭ ‖ ಮೋಸವಾಯಿತು

ಸೊಲಬಂದಪ್ಪಿದೆವು ಮುಯನಿರ್ಮಿ | ತಾ ಸರೋವರದೆಡೆಗೆ ಬಂದು|| ಈಸು ಏನ ದಣಿದೆವೆಂದೆನುತ ಬಳಿಕಲ್ಲಿರುವ | ಆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯು ನುಡಿಸಿ ದರು || ೮ ||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ನಳಿನಾಯತಾಂಬಕಿ ನಿಲ್ಲೊಂದು ನಿಮಿಷವೆ | ನ್ನೊಳು ಮಾತನಾಡ ಬಲೆ || ಇಳೆಗೆ ಪೋಗುವ ದಾರಿ ಯಾವುದೆಂದರಿಯದೆ | ಹೋ ಬಂದಪ್ಪಿದೆ ವಾವಲ್ಲ||೧||ಬಲು ದಿನವಾಯಿತು ಬಂದುದಿಲ್ಲಿಗೆ ನಾವೀ | ಹೊಳಲ ಸಂಚರಿ ಸುವೆವು||ಹೊಲಬ ಬಲ್ಲವನೊಬ್ಬ ದೂತನ ಕೊಟ್ಟೆಮ್ಮ | ಕಳುಹಿಸುವುದು ಇಳೆಗೆ|| ೨ || ಜಾಂಬವಂತನ ನುಡಿ ಕೇಳ್ದು ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆ | ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ನಗುತ || ಡಂಭಕತನದಲಿ ಹಾಸ್ಯವ ಮಾಡಿದ | ಅಂಬುಜದಳನಯನೆ||೩|| ತರುಣಿಯ ನುಡಿಗೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹನುಮ ಭೀ | ಕರರೂಪನಾಗೆ ಕಂಡು || ಶರಣೆಂದು ಬೆದರಿ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ತಾ ಬಂದು | ಧರಣಿಯ ತೋರಿದಳು || ೪ ||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಈ ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಾನಗರವನು | ಮೀರಿ ಬಳಿಕಲ್ಲಿಂದ ನಡೆತಂದರಂದು ಕಾ | ವೇರಿಯಮ್ಮನ ಬಳಿಯ ತೀರದಲಿ ವ್ಯಕಂಡು ಮುನಿಗಭಿವಂದಿಸಿ|| ಸಾರಿದರು ತೆಂಕಮುಖವಾಗಿ ಬಳಿಕಲ್ಲಿರುವ | ಪೀರ ಮುನಿ ಕಣ್ವನಾಶ್ರಮಕೆ ನಡೆತಂದವರು| ಯಾರು ನೀವೆಲ್ಲಿಗೈದುವಿರೆಂದು ಕೇಳೆ ವನಚರರವನಿಗಿಂತೆಂದರು || ೧ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ದಶರಥನ ಸುತನರಸಿ ಸೀತಾಂಗನಾಮಣಿಯ | ದಶಕಂಠನೆಂಬಸುರ ತಾನೊಯ್ದನಂತೆ|| ಬಿಸಜಸಖಸುತನಾದ ಸುಗ್ರೀವ ನಮ್ಮೊಡನೆ | ಬೆಸಸಿ ಕಳುಹಿದನವಳ ಹುಡುಕಲೆಂದು||೧|| ದೇಶದೇಶವ ತೊಳಲಿ ದಣಿವಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ | ಆ ಸೀತೆ ಕಣ್ಗೆ ಗೋಚರಿಸಲಿಲ್ಲಯ್ಯ || ಮಾಸವೊಂದರವೊಳಗೆ ಪೋಗದಿದ್ದರೆ ಕಡೆಗೆ | ಗಾಸಿ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಭಾನುತನುಜಾತ||೨||ಎತ್ತ ಪೋಗುವುದೆಂದು ಎಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇಂದು | ಹತ್ತಿರಕೆ ಬಂದೆವೈ ಹರುಷ ದಿಂದ || ಚಿತ್ತದಲಿ ಕಂಡು ದಯಪಿತ್ತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೆ | ಉತ್ತರವ ಕೊಡ ಬೇಕು ಉಳಿವ ತೆರದಿ||೩||ಅವರ ನುಡಿಯನು ಕೇಳುತೀ ದಾರಿಯಲಿ ಪೋಗೆ| ಶಿವನು ದಯಮಾಡುವನು ಶೀಘ್ರದಿಂದ|| ಅವನಿಜೆಯ ದರುಶನವು ಆಗು ವುದು ನಿಮಗೆಂದು | ಬಹುಮಾನದಲ್ಲಿ ಹರಸಿಯವರ ಕಳುಹಿಸಿದನು||೪||

ಮುಂದೆ ನಡೆದು ಮಲಯಾಚಲದೆಡೆಗಾಗಿ । ಬಂದರು ಕಪಿವರರು ಒಂದೇ ಬುದ್ಧಿಯೊಳೆಲ್ಲ ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಸಿದರು । ಮುಂದೇನ ಗತಿಯೆನುತ ॥ ೧ ॥ ಇಂದಿಗೆ ದಿನ ಮೂರುಳಿಯಿತು ಭಾಸ್ಕರ । ನಂದ ನಪ್ಪಣೆಗೆ॥ಮುಂದಗಮನೆಯುಳ ಕಾಣದೆ ಪೋದರೆ ಕೊಂದಲ್ಲದೆ ಬಿಡನು॥೨

ವಚನ

ಇಂತೆಂದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಪ್ರಸಂಗಿಸಲಾಗಿ ಆ ಮಾತಿಗೆ ಅಂಗದನ ಏನೆಂದನು ಎಂದರೆ—

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮಯ್ಯಗು ಭಾನುನಂದನನಿಗು । ಒಂದಲ್ಲ ಮನಸ್ತಮ್ಮೊಳಗೆ ॥ ಅಂದಿನ ಹಗೆ ಬಿಡದೀಗ ಸೀತೆಯ ಕಂಡು । ದಿಲ್ಲೆಂದರೇ ಮಾಡುವನೊ ॥ ೧ ॥ ಅಲ್ಲಿ ಆತನ ಕೈಯ ಕೊಲಿಸಿಕೊಂಬುದಕ್ಕಿಂತ ಇಲ್ಲಿಯೆ ಉಪವಾಸದೊಳಗೆ ॥ ಇಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಾಣವೆಂದೆನಿಪುದೆ ಲೇಸೆಂದು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಪೇಳಿದನು ॥ ೨॥ ಅಂಗದನಿಂತೆಂದ ಮಾತ ಕೇಳುತ ಕಪಿ ಪುಂಗವ ಪರಮೇಷ್ಠಿಸುತನು ॥ ಮಂಗಳಮಹಿಮ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ನಮ್ಮ । ಭಂಗಿಸುವುದ ಕೊಪ್ಪಗೊಡನು ॥ ೩ ॥ ಕೊಂದರೆ ಕೊಲ ಕಾಯಲಾ ರಾಮ । ಚಂದ್ರನ ಪಾದದ ಬಳಿಯ ॥ ಹಿಂದೆ ಜಟಾಯ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಟ್ಟು ಸುರಪನ । ಮಂದಿರವನು ಸೇರ್ದುದರಿಯಾ । ೪ ॥ ತೆರದಲಿ ತಮ್ಮೊಳಾಲೋಚನೆಗೆಯ್ದು । ಮಾತಾಡುತಿರುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆತ ಜಟಾಯುವಿನಣ್ಣ ಸಂಪಾತಿ ಸಂ। ಪಾತಿ ಬಂದಿವರ ಕೇಳಿದನು ॥ ೫

ರಾಗ ತೋಡಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಯಾರಯ್ಯ । ನೀವು । ಯಾರಯ್ಯ ॥ ಪ ॥ ಯಾರಯ್ಯ ನೀವು ... ರೊಟ್ಟಾಗಿ । ಘೋರ ಕಾನನದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರ್ಪು । ದ್ಯಾರಯ ॥ ಅ ॥ ದಶರಥಸುತ ರಾಮನೆಂಬಾತನಾರು । ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಭಾನುನಂದ ನೆಂದರೆಲ್ಲಿ ॥ ದಶಕಂಠ ಜನಕನಂದನೆಸುದ್ದಿಯೇನು । ವಶವಿಲ್ಲದಿಂ ಚಿಂತಿಸುವುದೇಕಿನ್ನು ॥ ಯಾರಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ತಮ್ಮನು ತನಗೆ ಜಟಾಯ ವೆಂಬಾತ । ನಿರ್ಮಲದಲಿ ಸತ್ತನೆಂದೆಂಬ ಮಾತ ॥ ನಿಮ್ಮೊಳೀದವ ಯಾರಿದ ಕೇಳ್ದುದೆಲ್ಲಿ । ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನೊಡನೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕಿಲ್ಲಿ ಯಾರಯ್ಯ ॥ ೨ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಏಕತಾಳ

ವಸುಂಧೆಗುತ್ತಮವಾದಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣದಿ । ದಶರಥನೃಪನೆಂಬ ಧರಣಿಪಾಲಕಗೆ॥ ಕುಸುಮಗಂಧಿಯರು ಮೂವರು ಹೆಂಡಿರವಗೆ। ಅಸಮ ಸಾಹಸರು ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳವಗೆ ॥೧॥ ಪಿತನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ । ಸತಿಸಹಿತಲೆ ಪಂಚವಟಿಯೊಳಿರೆ ಮುನ್ನ ॥ ಕಪಟದಿ ದಶಕಂಠ ಕದ್ದೊಯ್ದ ಸತಿಯ । ಚಪಲಲೋಚನೆ ಕೂಗುತಿರಲು ದುಃಸ್ಥಿತಿಯ ॥೨॥ ಮಡದಿಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಮತ್ತಾ ಜಟಾಯು । ತಡೆದು ಮಾರ್ಗದಿ ಪೋಗಗೊಡದೆ ಶುಭಕಾಯ ॥ ಹೊಡೆದಾಡಿದರು ಬಲುಹೊತ್ತು ಪರ್ಯಂತ । ಕಡೆಗೆ ಮೋಸದೊಳವನ ಕೊಂದ ದಶಕಂಠ॥೩॥ ಕಾಮಿನಿ ವರವಿತ್ತ ದೆಸೆಯಿಂದ ಶರಣ। ರಾಮನ ಚರಣದೆಡೆಯೊಳಾಯ್ತು ಮರಣ॥ ಆ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮರಸನ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳಸಿ । ಕಾಮಸನ್ನಿಭ ಇಂದ್ರಸುತನ ಸಂಹರಿಸಿ ॥೪॥ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವ ಸುಗ್ರೀವಗಿತ್ತು । ಜಾನಕಿಯರಸಲು ಎಮಗ್ವೀಳ್ಯವಿತ್ತು। ನಾನಾ ರಾಜ್ಯದೊಳಿಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದರಿಲ್ಲ । ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂದೆಮಗೆ ಕಾಂಬುವುದಿಲ್ಲ ॥ ೫ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಶ್ರೀರಾಮಚಾರಿತ್ರವಂ ಕೇಳ್ದು ಹಿಂದೆ ರವಿ ಕಿರಣದುರಿಯಲಿ ಬೆಂದು ಹೋದ ಗರಿ ಮೂಡಿದುವು ಎರಡು ಪಕ್ಕದೊಳಗಿವರೆಲ್ಲರು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶರಧಿ ತಡಿಯೊಳಗಿಳುಹುತ॥ಬೆರಳ ಸನ್ನೆಯಲಿ ತೋರಿದನು ಲಂಕಾದ್ವೀಪ। ಪುರವಿದೇಯೆಂದು ತೆರಳಿದನು ಸಂಪಾತಿ ಭೋ । ಗರೆವ ಶರಧಿಯ ಕಂಡು ಕಪಿನಾಯಕರಿಗೆ ವಾನರಶ್ರೇಷ್ಠನಿಂತೆಂದನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ತುಜಾವಂತು ಏಕತಾಳ

ಕಂಡಿರೇ । ನೀವು । ಕಂಡಿರೇ ॥ ಪ ॥ ಕಂಡಿರೇ ಸಮುದ್ರರಾಜ । ಕೆಂಡದಂತುಬ್ಬಳಿಸುವುದ॥ ಕಂಡಿರೇ ॥ ೧ ॥ ಧರೆಯ ಪುಣ್ಯನದಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಬೆರಸಿಕೊಂಡುಬ್ಬಿ ಕೊಬ್ಬಿ । ಮೆರೆವುದ । ಭೋ । ಗರೆವುದ ॥ ಕಂಡಿರೇ॥ ॥೨॥ ಅಂಬರಕೆ ಹಾರಿ ಮುಗುಚಿ । ಲಂಘಿಸುವುದಬ್ಬರ ಹೆಚ್ಚಿ । ನೊರೆಗಳ । ಬಹ। ತೆರೆಗಳ ॥ ಕಂಡಿರೇ ॥ ೩ ॥ ಅಗಣಿತ ಪರ್ವತಂಗಳ । ಮಿಗುವಂತದ ಮೀನುಗಳ । ಹೊಳವುದ । ಬಾಯ ಕಳೆವುದ ॥ ಕಂಡಿರೇ ॥ ೪ ॥ ಹೇಗೆ ದಾಟಬೇಕು ಎಂದು । ನಾಗಶಯನ ಬಲ್ಲನೊಂದು ತಿಳಿಯದು । ಪ್ರಾಣ । ಉಳಿಯದು ॥ ಕಂಡಿರೇ ॥ ೫ ॥

ಇಂತೆಂದ ಜಾಂಬವರ ವಚನವಂ ಕೇಳ್ದು ಹನುಮಂತನು ಏನೆಂದನು ಎಂದರೆ—

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಇದಕೆ ಚಿಂತೆಗಳೇಕೆ ನಿಮಗೆ।ಸ್ವಾಮಿ।ಪದುಮನಾಭನ ಕರುಣವಿಲ್ಲವೇ। ನಮಗೆ ॥ ಇದಕೆ ॥ಪ॥ ಹಾರುವೆನು ಶರಧಿಯೊಂದರೆ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ಎದೆ। ಹೊರುವೆನು ರಾವಣನ ಹತ್ತು ತಲೆಗಳ ದೆಸೆಗೆ ॥ ಬೀರುವೆನು ಶಾಕಿನೀ ಡಾಕಿನೀಗೌತಣವ । ತೋರುವೆನು ರಕುತದೋಕುಳಿಯ ಹಿಂದೆ । ಜಾರುವೆನು ಕೈಮುಗಿದು ಕಂಡು ಜಾನಕಿಯ ॥ ಇದಕ್ಕೆ ॥ ೧ ॥ ಜಾಂಬವರ ನುಡಿ ಕೇಳ್ದು ಬೆದರದುಬ್ಬೇರಿದನು । ಜಂಭಾರಿಸುತನ ಸುತ ನುಡಿದರಾ ಪಾಡೇನು ॥ ಕುಂಭಿನಿಯ ಕಿತ್ತು ಕಡೆಗಿರಿಸಹೇಳಿದರು।ರವಿ। ಬಿಂಬವನು ತುಡುಕ ಹೇಳಿದರು । ಸಮರ । ಡೊಂಬಿಯಲಿ ಕಾಲಬೈರವನ ನುಂಗುವೆವು ಇದಕೆ ॥ ೨ ॥ ಶಿವನ ಕೈಲಾಸದಿಂದೋಡಿಸಲ್ ಪೇಳ್ಕ ಮಲ । ಭವನ ಪಟ್ಟವ ಕಿತ್ತು ಬದಲೊಬ್ಬಗಿರಿಸುವೆವು ॥ ಜವನವರ ಹೆಡಗೈಯ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟೆಳೆತಹೆವು।ದಿವಿಜಲೋಕವನೆಳೆದು ತಹೆವು।ಇನ್ನು ಲವಣಾಂಬುಧಿಯ ನಿಲ್ಲಿ ಈಗ ದಾಟುವೆವು ॥ ಇದಕೆ ॥

ವಚನ

ಇಂತೆಂದು ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರು ಪ್ರಸಂಗಿಸಲಾಗಿ ಜಾಂಬವರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಆಲೋಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಹನುಮಂತನಂ ಕರೆದು ಏನೆಂದರು ಎಂದರೆ-

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವದಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ನೀನೆ ಕಲಿ ಹನುಮ । ನಮ್ಮವರೊಳು । ನೀನೆ ಕಲಿ ಹನುಮ ॥ ಪ ॥ ನೀನೆ ಕಲಿಯು ನಮ್ಮ ವಾನರರೊಳಗೆಲ್ಲ । ಆನಂದದಿಂದ ಸಾ। ಗರವಲಂಘಿಸುವುದಕ್ಕೆ ॥ ನೀನೆ॥ ೧ ॥ ಬಣಗು ರಕ್ಕಸ ರಾ । ವಣನ ಪಟ್ಟಣವೆಲ್ಲ । ಅಣುರೂಪಿನಲಿ ಮನೆ । ಮನೆಯ ಹುಡುಕಲಿಕ್ಕೆ ॥ ನೀನೆ ॥ ೨ ॥ ಕೆಟ್ಟರಕ್ಕಸರಡ್ಡ । ಗಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುವರನ್ನು । ಕುಟ್ಟಿ ಲಂಕಾಪುರ । ಸುಟ್ಟು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ॥ ನೀನೆ ॥ ೩ ॥ ಕೊಂಕದೆ ಕೊನರದೆ । ಲಂಕೆಯೊಳ್ ಸಿಲುಕದೆ । ಪಂಕಜಮುಖಿ ಸೀತೆ । ಯಂ ಕಂಡು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ॥ ನೀನೆ ॥ ೪ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಎಂದ ಜಾಂಬವರ ನುಡಿ ಕೇಳ್ದು ಬೊಬ್ಬಿರಿವುತಜ। ನಂದನನಗೆಕೈಮುಗಿವ ತಾ ಕ್ಷಣವೆ ತೆರಳಿದ ಮ । ಹೇಂದ್ರಪರ್ವತವೇರಿ ನಾಲ್ದೆಸೆಯ ನೋಡಿದನು

ಸಿಂಧು ಭೋರ್ಗರ್ಗುಡಿಸುತಿಹುದು || ಇಂದುಶೇಖರ ಕಮಲಬಂಧು ಶಚಿಪತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ|ಸ್ಕಂದ ಶಾರದೆ ಗಣಪ ಗೌರಿಮುಖ ಸುರರ ರಘು|ನಂದನನ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಪುಟನೆಗೆದು ಹಾರಿದಂ ಮೂಲೋಕ ತಲ್ಲಣಿಸಲು || ೧ || ಒಡೆದು ಗಗನಾಂಗಣಕೆ ಲಂಘಿಸಿದ ಭರಕಾಗ | ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕವಲ್ಲಾಡಿದುದು ನೆಲವದುರಿ| ಉದಧಿ ಕಂಪಿಸಿತಷ್ಟಗಜ ಕೂರ್ಮ ಫಣಿರಾಜ ಮೊದಲಾದರೆದೆಗೆಟ್ಟರು || ಬೆದರಿದರು ಸುರರು ಮಾಯಕದಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದ | ಸುದತಿ ಬಂದಡ್ಡಗಟ್ಟಿದರವಳ ಸದೆಬಡಿದು | ಉದರದೊಳು ಪೊಕ್ಕು ಛಾಯೆಯು ಸೀಳಿ ಮುಂದಿರುವ ಮೈನಾಕನಂ ಮನ್ನಿಸಿ || ೨ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿಪುಡೆತಾಳ

ಹಾರಿದನು ಲಂಕೆಯನು ಬಿಟ್ಟು | ಇನ್ನೂರು ಯೋಜನ ಮುಂದೆ ನಡೆಯುತ | ಸಾರಿದನು ತೃಣಬಿಂದು ಮುನಿಪನ ಶಾಲೆಯೆಡೆಗೆ || ೧ || ಊರ ಹೊಲಬನು ತಿಳಿಯದಿಲ್ಲಿ ವಿ|ಚಾರಿಸಲು ಬೇಕೆನುತ ಮುನಿಯ ಪ| ದಾರವಿಂದಕೆ ಕೈಯ ಮುಗಿದನು | ವೀರ ಹನುಮ || ೨ || ಮಾತನಾಡಿಸಿಕೊಂಬೆನೆನುತಲಿ| ಮತ್ತೆ ಸ್ತುತಿಸಿದ ಬಹಳ ದೈನ್ಯದಿ | ವಾತಸಂಭವನೆರಗಿದನು ಮುನಿ | ನಾಥಗಂದು || ೩ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ಯಾವ ದೇಶಂಗಳಿವು| ಯಾವ ರಾಜ್ಯಂಗಳಿವು| ನೀವಿಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ| ನಿಂದೆಷ್ಟು ದಿವಸ || ೧ || ರಾವಣೇಶ್ವರನೆಂಬ| ರಕ್ಕಸನ ಪುರವೆಲ್ಲಿ| ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನೊಳುಂಟು | ಲಂಕಾಧಿನಗರ || ೨ || ಕಾರ್ಯವುಂಟೆಮಗಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ರಕ್ಕಸನಲ್ಲಿ | ತೋರಿಕೊಟ್ಟರೆ ತಿಳಿದು | ಬಹು ಪುಣ್ಯ ಬಹುದು || ೩ ||

ವಚನ

ಇಂತೆಂದು ಮುನಿಯ ಪಾದಕ್ಕೆರಗಿ ಬಹು ದೈನ್ಯದಿಂ ಹೇಳಿಕೊಂಬಂಥಾ ಹನುಮಂತನ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕಂಡು, ಈತನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯ ಕಾರ್ಯಸಂಗ್ರಹಿ, ಪರೋಪಕಾರಿ, ಅತಿ ಧೈರ್ಯವಾನಿ, ಶೂರರ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಈತನಂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಣ್ದೆರೆದು ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ನೋಡಿ ಹನುಮಂತನ ಕೂಡೆ ಆ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠನು ಏನೆಂದನು ಎಂದರೆ—

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಕುರುಡನ ಕೈಗೆ ಕನ್ನಡಿಯೇಕೆ ಬಧಿರಗೆ| ವರ ಸಂಗೀತಗಳ ಮಾತೇಕೆ|| ಎರಡು ಕಾಲಿಲ್ಲದ ಹೆಳವಗೆ ಸುಸ್ತ್ರೀಯು | ತಿರುಗಾಡುವ ಸುದ್ದಿಯೇಕೆ|| ೧ ||

ಮರ ಮರ ಚರಿಷ ವಾನರ ನಿನಗೀ ಲಂಕಾ। ಪುರದರಸಿನ ಸುದ್ದಿಯೇಕೆ ॥ ತಿರಿದುಂಬಾತನ ಮನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯೇರುವ । ತೆರನಾಂತಾಯಿತು ನಿನ್ನ ಬದುಕು ॥ ೨ ॥ ಏಳು ಸುತ್ತಿನ ಕೋಟೆ ಕಣಿವೆಯ ಜಗಿಗಳು । ಬಾಳ ರಕ್ಕಸರ ಕಾಲಾಟ ॥ ಮೇಲಾದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಭೂತಗಣಗಳ । ಜಾಲವು ನುಸಿ ಹೋಗಗೊಡರು ॥ ೩ ॥ ಮುಸಿರಾಯ ಕೇಳಯ್ಯ ಹಿಂದು ಮುಂದಾದರು। ತನುವಿದು ತನಗೆ ಶಾಶ್ವತವೆ॥ ವನಜಸಂಭವ ಫಣೆಯೆೞಳು ಬರೆದಿಟ್ಟಂಥಾ । ದನು ಮೀರಲುಂಟೆ ಜೀವರಿಗೆ ॥ ೪ ॥ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಸತ್ತರೆ ಎನಗೀಗ । ಕಾಮಿತಫಲ ಕೈಸೇರುವುದು ॥ ಆ ಮಾತು ನಿಮಗೇಕೆ ದಶಕಂಠನಿರುವಂಥ । ಸೀಮೆ ತೋರಿದರೊಂದೆ ಸಾಕು ॥ ೫ ॥

ರಾಗ ಮೇಶಿ ಅಪ್ಪತಾಳ

ಕಪಿವರಾ ವೀರ ಕೇಳೆನ್ನ ಮಾತ । ಗುಪಿತದಿಂ ಬಹು ಕಾಲವಾಯಿತು। ತಪವ ಮಾಡುವೆವಿಲ್ಲಿ ನಾವ್ ॥ ೧ ॥ ತಲೆಯಿಂದಾ ಜಡೆಯಿಳಿದು ಪಾತಾಳಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡತಿ ಬೇರುವರಿದವು । ಎಳೆಯಲಿಕೆ ಬಲ ಸಾಲದು ॥ ೨ ॥ ವೃದ್ಧರೂ ನಾವು ಏಳಲಾರೆವು ನಮ್ಮ । ಉದ್ಧನೆಗೆದರೆ ರಾವಣೇಶ್ವರ। ಸಿದ್ಧ ಠಾವನು ತೋರ್ಪೆವು ॥೩॥ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಎರಡು ತೋಳ್ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ । ಅಂಬರಕೆ ನೆಗಹಲ್ಕೆ ಕಮಲಜ। ಶಂಭುತಾ ಬೆರಗಾಗಲು ॥೪॥ ತೋರಲಾ ಮುನಿ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು । ಹಾರಿದನು ಹನುಮಂತ ಲಂಕೆಯ । ನೇರಿದನು ಮಹದುರ್ಗವ ॥ ೫ ॥ ನಿಲ್ಲೆಲೋ ಕಪಿಯೆನುತ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ । ಯಲ್ಲಿ ತಡೆದಿಹ ಖುಲ್ಲ ರಕ್ಕಸ । ರೆಲ್ಲರನು ಸದೆಬಡೆದನು ॥೬॥ ಪೊಕ್ಕನಾ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆಲ್ಲ। ರಕ್ಕಸರು ಗೊರಕಿಡುತ ನಿದ್ರೆಯ। ರಕ್ಕಸದ ಭಟರೀಕ್ಷಿಸಿ॥ ೭ ॥ ಅಲ್ಲಲೀ ರಾತ್ರಿ ತಿರುಗಾಡುವ ವೇಳ್ಯ।ದಲ್ಲಿ ಲಂಕಿಣಿಯೆಂಬ ದಾನವಿ। ಬಲ್ಲಿದಾತನ ತಡೆದಳು ॥ ೮ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ। ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ। ಎದ್ದು ತಿರುಗಾಡುವಾತ । ನೀನಾರೋ ಕಪಿ ॥ ೧ ॥ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲ ಕಾಣೆಯೆನಗೆ । ನೀನು ಭೂತಂಗಳ ಹಾಗೆ । ಉದ್ದುರುಟುತನವೇಕೆ । ಕಳ್ಳ ರಾಕ್ಷಸಿ ॥ ೨ ॥ ಛಿದ್ರವೆನ್ನ ಕಾವಲಿಲ್ಲಿ । ಲಂಕಿಣಿಯೆಂಬಾಕೆ ನಾನು । ಕ್ಷುದ್ರ ಕಳ್ಳ ಎನ್ನ ಕೈಗೆ । ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲ ॥ ೩ ॥ ಕಳ್ಳನಲ್ಲ ಕಾಣೆ ನಾನು । ಕಾಂತೆ ರಾಕ್ಷಸೀ ಕೇಳ್ ನೀನು । ಒಳ್ಳೆ ವಾಯುಪುತ್ರ ಹನುಮಂತನೆನ್ನ ಹೆಸರು ॥ ೪ ॥ ಹನು

ಮಂತನಾದರೇನು । ಕಣ್ಣು ಮೂರುಂಟೇನೂ ನಿನಗೆ । ಬಿನುಗೆ ನಾ ಬಿಟ್ಟೇನೆ ನಿನ್ನ । ತಿನ್ನದನಕ ॥ ೫ ॥ ಎನ್ನ ಪಂಥ ನೋಡೆ ನಿನ್ನ । ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿಸುವೆ ಮುನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಮೂಳಿ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟು । ಆತ್ತಿತ್ತ ಸಾರೆ ॥ ೬ ॥ ವಾಯು ಪುತ್ರ ನೀ ನೋಡೆನ್ನ । ಬಾಯೊಳಿದ್ದ ಪಲ್ಗಳನ್ನು । ನೋಯದೆ ನುಂಗುವೆ ನಿನ್ನ । ಮಾತು ಬೇರುಂಟೆ ॥ ೭ ॥ ನಾಯಿಗಳ ಹಾಗೋಂದೊಂದು । ಬಗುಳಿ ನೀನು ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದು । ಸಾಯಬೇಡ ಹೋಗತ್ತಿತ್ತ । ಕಳ್ಳ ರಕ್ಕಸಿ ॥೮॥ ಇಷ್ಟು ಪಂಥವಾದ ಮೇಲೆ। ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ನಾ ಪೋದರೆ। ಕಷ್ಟವೆಂದು ಕೈಯೊಳೊಂದು । ಪೆಟ್ಟನಿಟ್ಟಳು॥೯॥ ಭ್ರಷ್ಟ ಮೂಳಿಯೆಂದು ಹನುಮ । ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿವಿಯಲವಳು । ರಟ್ಟೆ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಳಾ ಕಾ । ಜೆಟ್ಟದಂದದಿ ॥ ೧೦ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ಕಾದಿ ದಣಿದು ಲಂಕಾಲಕ್ಷ್ಮಿ । ತೊಲಗಿದಳು ರಾವಣಗೆ ಬಂತು ದುರ್ದಶೆಯೆನುತ। ಬಳಿಕ ಹನುಮಂತನಣುರೂಪಿನಿಂ ಬಂದಲ್ಲ ಸುಳಿದಾಡಿ ಹುಡುಕುತಿರಲು ॥ ಬಲವಂತನಿವನಾರು ಬಲು ನಿದ್ರೆಯೊಳ ಗೋರ್ವ । ಮಲಗಿರ್ಪ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಶ್ವಾಸದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿ । ಸುಳಿಸುಳಿದು ವಜ್ರಕಂಭಕೆ ಬಡೆದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪೊರಮಂಟು ದಣಿದನಂದು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ತ್ರಿಣಯುಸಖ ಮಧುಸೂದನಚ್ಯುತ । ವನಜಲೋಚನಯೆಂಬ ಜಪಗಳ । ನೆನೆವ ಶರಣರ ಶ್ರೇಷ್ಠನ ವಿಭೀ । ಷಣನ ಕಂಡ ॥ ೧ ॥ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೀತ ರಕ್ಕಸ । ನಲ್ಲಿ ಗುಣವಿದೆಯೆನುತ ತಿರುಗಿ ಮ । ತ್ತಲ್ಲಿ ಕಂಡನು ರಾವಣೇಶ್ವರ। ನಂತಃಪುರವ॥ ೨॥ ವಲ್ಲಭೆಯನೊಡಗೂಡಿ ರಾವಣ। ಚೆಲ್ವ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರೆ। ಬಲ್ಲಿದನು ತಾ ಕಂಡು ಮನದಲಿ। ಬಳಲುತೆಂದ॥೩॥

ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಝುಂಪೆತಾಳ

ಬಲು ದೋಷಕೊಳಗಾದ । ಪಾಪಿ ದಶಕಂಠ ॥ ಮಲಗಿದಾತನು ಇವಳು । ವೈದೇಹಿ ತಾನೆ ॥ ೧ ॥ ಕಲಿಯಾಯ್ತು ರಾಘವಗೆ । ಕಾಂತೆಯಿವಳಿಂದ॥ ಗೆಲವಿಲ್ಲ ಮುಂದೆಮಗೆ । ದಣಿವುದಿದು ವ್ಯರ್ಥ ॥ ೨॥ ವರಪತಿವ್ರತೆಯೆಂಬ । ಬಿರುದ ನೆರೆ ತೊರೆದು ॥ ಮರುಳಾದಳೀತನಿಗೆ । ಮುಂದಗಜಗಮನೆ ॥ ೩ ॥ ದಾನವನ ಸಂಹರಿಸಿ । ದಾಟದರೆ ನಾ ಮುಂದೆ ॥ ೪ನೆಂದು ಪೇಳುವನೊ । ಎನ್ನೊಡೆಯ ರಾಮ ॥ ೪ ॥

ದ್ವಿಪದಿ

ತರಹರಿಸಿ ಮನದೊಳಗೆ ತನ್ನೊಡೆಯ ರಾಮ।ಕುರುಹುಗಳ ಪೇಳ್ದು ದನು ಕಂಡ ನಿಸ್ಸೀಮ॥೧॥ಪದುಮರೇಖೆಗಳಿಲ್ಲ ಪಾದದಲಿ ಮುಂದೆ। ಪಿಥ ವತ್ಸ ತೋರುತಿದೆ ಹೆಡತಲೆಯ ಹಿಂದೆ॥ ೨॥ ಮಚ್ಛಲಾಂಛನ। ನೋಡೆ ಬಲತೊಡೆಯೊಳಿಲ್ಲ। ಅಚ್ಯುತನ ಸತಿಯಿವಳು ಸರ್ವಥಾ ಅಲ್ಲ॥೩॥ಇವಳು ಜಾನಕಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ। ತವಕದಲಿ ಹೊರವಂಟ ಭೂಸುತೆಯ ನರಸಿ॥೪॥ನವರತ್ನ ಬೀದಿಗಳ ಕನಕನಿರ್ಮಿತದ। ಭವನಗಳನೋಳಪೊಕ್ಕು ನೋಡಿ ಸನ್ಮತದ॥ ೫ ॥ ಮನೆಮನೆಯ ತಾ ತಿರುಗಿ ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಬಂದು। ದನುಜನುಪ್ಪರಿಗೆಯನು ತಾನೇರಿ ನಿಂದು॥೬॥ ಸುಳಿಸುಳಿದು ಸೆರೆ ದಣಿದು ಪಟ್ಟಣವನೆಲ್ಲ। ನಳಿನಲೋಚನೆ ಸೀತೆಯನು ಕಂಡುದಿಲ್ಲ॥ ೭ ॥ ಅರಸಿ ಕೊಳಲಿದರೊಳಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನೆಂದು। ಪುರವ ನೆರೆ ಕಿತ್ತಿರಿಸುವೆನು ಕಣ್ಣ ಮುಂದು॥ ೮ ॥ ಹೀಗೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ಹನುಮ ನಿರ್ಧರಿಸಿ। ಆಗ ತ್ರಿಕುಟಾಚಲಗೆ ಬಾಲವನು ಬೆಳಿಸಿ॥ ೯ ॥ ಆ ಸಮಯದಲಿ ಗಗನವಾಕ್ಯ ವನು ಕೇಳ್ದು। ಬೀಸುತಿಹ ಮಾರುತನ ವಾಸನೆಯ ತಾಳ್ದು॥ ೧೦ ॥ ವನ ವಿದೊಂದಿದೆಯೆಂದು ಪೇಳಿದಾ ನುಡಿಯು। ಅನುಸರಿತು ನೋಡುವೆನೆನು ತ್ತಲಾ ಕಡೆಯ॥೧೧॥ಹಾರಿದಬ್ಬರಕೆ ನೆಲ ನಡುಗಿತುರವಣೆಗೆ। ಜಾರಿದವು ಮಣಿ ಖಚಿತ ಕನಕದುಪ್ಪರಿಗೆ॥೧೨॥ಸೊಲ್ಲನುದ್ಯಾನಕೆ ಮಗುಳೆ ನಡೆತಂದ। ಫುಲ್ಲನೇತ್ರೆಯಶೋಕವನದೊಳಿರೆ ಕಂಡ॥ ೧೩ ॥ ಶಿಂಶಪಾಮರನಡಿಯ ಕುಳಿತು ರಾಘವನ। ಚಿಂತಿಸುವ ಜಾನಕಿಯ ಕಂಡನಾ ಹನುಮ॥೧೪॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಜಯ ಜಯ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಮಾತೆ ವಿಖ್ಯಾತೆ। ಜಯ ಜಯ ಸೀತೆ ಭೂಜಾತೆ॥ ಜಯ ಜಯ ಶಕ್ತಿಸ್ವರೂಪೆ ಕೀರ್ತಿಕಲಾಪೆ। ಜಯ ಜಯ ಪುಣ್ಯಶರಣ್ಯೆ॥ ೧ ॥ ಇವಳೀಗ ರಾಮನ ಕಾಂತೆ ಸದ್ಗುಣವಂತೆ। ಇವಳು ಸಜ್ಜನಪಾಲೆ ಶೀಲೆ॥ ಇವಳು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರೌಘವಂದಿತೆ ಮಾತೆ। ಇವಳು ರಾಮನ ಪ್ರೀತೆ ಸೀತೆ॥೨॥ ಧರಣಿಜೆಯಲಿ ದೋಷ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆನು ನಾ। ದುರುಳ ರಾವಣನ ಕಂಡಲ್ಲಿ॥ ಕರವೆರಡರಲಿ ಬಾಯ್ಗೆ ಹೊಯ್ದು ತಪ್ಪಾ ಯ್ತೆಂದು। ಶಿರವ ತೂಗುತ ರಾಮಾ ಎಂದ॥ ೩ ॥

ವಚನ

ಇಂತು ಅಶೋಕವನದಲ್ಲಿ ಏಕೋಭಾವದಿಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ರಾಮ

ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರುವಂಥಾ ಸೀತಾಂಗನೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಹನುಮಂತನು ಅನೇಕ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ವೃಕ್ಷವನ್ನೇರಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರಲು, ಅತ್ತಲಾ ರಾವಣನು ನಿದ್ರೆಯಿಂ ತಿಳಿದೆದ್ದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರೆವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಮಾತುರನಾಗಿ ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತನಾಗಿ ಬೊಂಬಾಳದೀವಿಗೆಯಿಂದ ಆ ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವ್ಯವಹರಿಸುವಂಥಾ ರಾಕ್ಷಸಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಕರೆದು ನಾನಾ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸೀತೆಯನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿರೆಂದು ಕಳುಹಲಾಗಿ ಅವರು ಬಂದು ಜಾನಕೀದೇವಿಯೊಡನೆ ಏನೆಂದರು ಎಂದರೆ–

ರಾಗ ತೋಡಿ ಏಕತಾಳ

ದಾನವೇಂದ್ರನ ಕೂಡಲಿ। ನ್ನೇನು ಸಂದೇಹ ॥ ಜಾನಕಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಆನು। ಮಾನವೇತಕಮ್ಮ ಹೇಳು ॥ ದಾನ ॥ ಪ ॥ ರಾಮನೆಂಬ ಧ್ಯಾನ ಬಿಟ್ಟು। ಬೇಗ ನಾನಾಭರಣವಿಟ್ಟು। ರಾವಣನೊಳು ಪ್ರೇಮವಿಟ್ಟು। ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆಯನಿಟ್ಟು ॥ ದಾನ ॥ ೧ ॥ ಪಟ್ಟೆಯ ಸೀರೆಯನುಟ್ಟು। ಪಚ್ಚೆಯ ಕುಪ್ಪಸ ತೊಟ್ಟು। ಕಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಗುರುಳ ಮೇ। ಲಿಟ್ಟು ನಾನಾ ಪುಷ್ಪಗಳ ॥ ದಾನ ॥ ೨ ॥ ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೆ। ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೆ। ಪನ್ನೀರಿಕೊ ಗಂಧದ ಕ। ಮ್ಮೆಣ್ಣೆ ಲೇಪನದಿಂದ ॥ ದಾನ ॥ ೩ ॥

ವಚನ

ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಸತಿಯರು ನಾನಾ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಒಡಂಬಡಿಸಲಾಗಿ ಆ ಸೀತಾಂಗನೆಯು ಕಣ್ದೆರೆಯದೆ ಸುಮ್ಮನಿರೆ ಅವರು ನಾಚಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ಬಂದು ರಾವಣನಿಗೆ ಈ ವೃತ್ತಾಂತವ ಪೇಳಲು ಆಕೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕಾದಿರುವಂಥಾ ಪರಮ ತ್ರಿಜಟೆಯರನ್ನು ಕರೆದು ಆಕೆಯ ಅಂತರ್ಭಾವವೇನೆಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ ಆಗಲಾ ತ್ರಿಜಟೆಯು ಏನೆಂದಳು ಎಂದರೆ—

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಡೆತಾಳ

ಧರಣಿಸುತೆಗಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ। ಸ್ಮರಣೆಯೇ ಹೊರತಾಗಿ ಮನದಲಿ। ಬರಿದೆ ಮಾತ್ರೊಂದಿಲ್ಲ ಯೋಚನೆ। ಇರುಳು ಹಗಲು ॥ ೧ ॥ ಪರುವತವ ನೊಣ ನುಂಗಿತಾದರು। ಇರುವೆ ಶರಧಿಯ ಕುಡಿದು ಹೋದರು। ಸರುವಥಾ ಜಾನಕಿಯನೊಲಿಸಲು। ಶಕ್ಯವಲ್ಲ ॥ ೨ ॥ ಚಂದನವು ಅತಿ ಉಷ್ಣವಾದರು। ಚಂದಿರನು ಬಿಸಿಲಾಗಿ ಕಾಯ್ದರು। ಎಂದಿಗಾದರು ನಿನಗವಳು ಮನ ಹೊಂದಳಯ್ಯ ॥ ೩ ॥ ಕಾಗೆಗಳು ಬಿಳುಪಾಗಿ ಹೋದರು। ನಾಗರನ

ಹಲ್ಲವ್ಯೃತವಾದರು | ಆ ಗರುವೆ ವಾಯಕದ ನುಡಿಗೋಳ | ಗಾಗಳಯ್ಯ | ॥ ೪ ॥ ಕಲ್ಲೊಳಂಬುಜವರಳಿತಾದರು | ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ದುರ್ಗಂಧವಾದರು | ಎಳ್ಳನಿತು ಛಲ ಬೇಡ ನಿನಗಹ | ಳಲ್ಲ ಸೀತೆ ॥ ೫ ॥ ಬೆಕ್ಕುಗಳಿಗತಿ ಕೋಡು ಬಂದರು | ಸಕ್ಕರೆಯು ಕಹಿಯಾಗಿ ಪೋದರು | ಮಿಕ್ಕ ಮಾತುಗಳೇಕೆ ಜಾನಕಿ | ಸಿಕ್ಕಳಯ್ಯ ॥ ೬ ॥

ವಚನ

ಇಂತೆಂದು ತ್ರಿಜಟೆಯಾಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತಾನೇ ಆಕೆಯು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡಿಸಿ ನೋಡುವೆನೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಸರ್ವಾಭರಣಗಳ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಂ ಮುಂದಿರಿಸಿ ಏನೆಂದನು ಎಂದರೆ—

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ ಆದಿತಾಳ

ಮಾರನಾಸ್ತ್ರ ತಾಗಿ ಬಿಗು | ವೇರಿತಲ್ಲೆ ಬಾಲೆ॥ನಾರಿ ಎನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯ | ತೋರೆ ನೀ ದಮ್ಮಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ಇಪ್ಪತ್ತು ತೋಳಿಂದ ತೆಗೆ | ದಪ್ಪಿಕೊಂಬುದಕ್ಕೆ | ಅಲ್ಪ ಮನಸಲ್ಲ ಕೇಳು | ಕರ್ಪೂರಗಂಧಿನಿ ॥೨॥ ಚಪ್ಪರಮಂಚದ ಮೇಲೆ | ಚಂದದಿ ವಯ್ಯಾರೆ॥ ದರ್ಪಕನಾಟದಿ ನಿನ್ನ | ದಣಿಸುವೆ ನಾ ಮುನ್ನ ॥೩॥ ದೇವತೆಗಳ್ ಗಂಧರ್ವರು | ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲ ॥ ದೇವೇಂದ್ರ ಮುಂತಾಗಿ ಎನ್ನ | ಸೇವೆ ಮಾಳ್ಪರಲ್ಲೆ ॥ ೪ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಯೀರೇಳರೊಳ್ ನಾನು | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾಣೆ ಜಾಣೆ॥ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿತ್ವವನ್ನು | ಕೊಟ್ಟು ಬಾಳ್ವೆ ನಿನ್ನ ॥೫॥

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಆದಿತಾಳ

ಮಾತನಾಡಬಾರದೇನೆ | ಜಾಣೆ | ಮಾತನಾಡಬಾರದೇನೆ ॥ ಪ ॥ ಮಾತನಾಡಬಾರದೇನೆ | ಸೀತಾದೇವಿಯೆನ್ನೊಡನೆ ॥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸೋತು ಬಂದ | ನೀತನೆಂಬ ಕರುಣದಿಂದ ॥ ಮಾತ ॥ ಅ ॥ ಕಾಮಿನಿ ನಿನ್ನನು ಕಂಡು | ಕಾಮನು ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದು | ಸಾವಧಾನದಿ ಬಿಲ್ಗೊಂಡು | ಪ್ರೇಮದಿ ಉಬ್ಬು ಕದ್ದು ಮಾಡಿದ॥ಎನ್ನೆದೆಗಿಡುವ|ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿ ಗುರಿಯ ನೋಡಿದ | ತೆಬ್ಬ ಠೇಂಕರಿಸಿ | ಆ ಮಹಾ ಪೂಶರವ ಪೂಡಿದ॥ ಸಿಡಿಲೆನಗೆ ತಾಗಿ | ನಾ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಿದ್ದೆನಲ್ಲೆ | ವಿರಹ ವೇಗ ಳಿಸಿ | ಕಾಮುಕನಾಗಿ ನಾ ಬಂದೆನಲ್ಲೆ | ಇದಕೌಷಧಿಯು | ಕೋಮಲಶರೀರೆ ನೀನೆ ಬಲ್ಲೆ | ನಿನ್ನನು ಬಿಡಲೊಲ್ಲೆ | ಭೂಮಿಯೊಳಿಹ ಬೇಕಾಗಿಹ ವಸ್ತುವ|ಪ್ರೇಮದಿ ತರಿಸಿ ಕೊಡಿಸುವೆ | ಹೇಮಾಂಬರವನುಡಿಸುವೆ | ಸೋಮಾಭರಣವ ತೊಡಿಸುವೆ ॥ ಈ ಮನವಿದ್ದಂ | ತಾ ಮನಸಾದರೆ | ಪ್ರೇಮದೊಳನುದಿನ|ಕ್ಷೇಮದೊಳಿರುವೆ॥

ಮಾತ ॥ ೧ ॥ ಕಣ್ಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದು ಬಾ । ಯ್ಗನ್ನವು ಸೇರದು ಕಾಂತೆ । ನಿನ್ನಯ ಹಂಬಲಿನಿಂದ। ಎನ್ನಯ ಜೀವವುಳಿಯದೊಮ್ಮೆಗೆ॥ ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಂಬ । ಕನ್ನೆ ನೀ । ಬೇಗೆದ್ದು ಬಾ ಸುಮ್ಮನೆ । ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯ । ವೆನ್ನಲ್ಲಿ ಕೈಸೇರಿತು ಘಮ್ಮನೆ॥ ತನಗೆ ಕುಂಭ । ಕರ್ಣನೆಂಬ ಶೌರ್ಯವಂತನನುಜ । ಇಂದ್ರನ ಜಯಿಸಿ। ಬನ್ನಬಡಿಸಿದಂಥವನೆನ್ನ ತನುಜ। ರಾಮನೆಂಬಾತ । ಗಣ್ಯನಲ್ಲ ನೋಡಲೊಬ್ಬ ಮನುಜ।ಸುರ ನರ ಫಣಿ ದನುಜ॥ ಕನ್ಯೆಯರೆಲ್ಲರು ಕಾದಿಹರನುದಿನ। ನಿನ್ನಯ ಸೇವೆಯೊಳಿರುವರು। ಮನ್ನಿಸಿ ಕರೆದರೆ ಬರುವರು । ಕನ್ನಡಿ ಕಲಶವ ತರುವರು॥ ಹೆಣ್ಣಿಗು ಹೊನ್ನಿಗು ಮಣ್ಣಿಗು ಬಯಸುವ । ರೆನ್ನಲ್ಲಿಹ ಸು । ಪನ್ನರ ನೋಡೆ ॥ ಮಾತ ॥ ೨ ॥ ಹಗಲಿರುಳು ಕೈಯೊಳ್ ನಿನ್ನ । ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಕೊಂಬೆ ನಾ ಮುನ್ನ । ಜಗಬಗೆ ಕಾಮನ ಕಲೆಯ। ಸೊಗಸಾಗಿ ತೋರುತ್ತ ಮುದ್ದಾಡುವೆ॥ಕರ್ಪೂರವೀಳ್ಯ । ಜಗಿದು ಸವಿತಾಂಬೂಲವ ನೀಡುವೆ। ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೋಹದ। ಬಗೆಯಿಂದಲಿ ಮುತ್ತನು ಬೇಡುವೆ॥ ಕುಚಕೆ ನಾ ಚ। ಳ್ಳುಗುರನಿಟ್ಟು ಒರೆಸಿ ಲಲ್ಲೆಗರೆವೆ। ಮಲ್ಲಿಗೆ ಯುರ। ಳುಗಳ ತಲೆಗೆ ಮುಡಿಸಿ ಮೋಹವೆರೆವೆ। ಎಂದೆಂದು ಬಿಡದೆ। ಮಿಗಿಲಾನೈಶ್ವರ್ಯದಿ ನೀ ಸತತ ಮೆರೆವೆ॥ಅರಿತವಳಿಂಗೇನೊರೆವೆ।ದುಗುಡವೊಳನುನಿನ ರಾಮನೆಂಬ ಹುಲು । ಹಗುರ ಮನುಜನನು ನೆನೆವುದು॥ ಅಗಣಿತ ಭಾಗ್ಯವ ತೊರೆದು। ಮಿಗಿಲೇ ಯೋಚಿಸು ನಿನಗದು॥ ನಗೆಮೊಗ ನೆಗಹುತ। ಬೊಗುಮಿಗೆ ಹರುಷದಿ । ನಗರಕೆ ಬಾಲೆಲೆ। ಸುಗುಣಾನ್ವಿತೆಯೆ॥ಮಾತ ॥೩॥

ವಾಧಿ

ಕುಜನೆ ಕೇಳ್ ರಾವಣನ ಮಾತು ಜಾನಕಿಗೆ ಕ । ರ್ಕಶವಾಗಿ ಕಿವಿಗೆ ನಾಂಟಿದುವು ಕಣ್ಣಲಿ ಕಿಡಿಯ । ಮಾಸಿ ಕೈಯಲಿ ತೃಣವ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ ಬಣಗು ರಕ್ಕಸಗವನಿಸುತೆ ನುಡಿದಳು॥ ಪಿಸುಣರೊಳು ಬಣಗು ರಣಹೇಡಿ ಬಂಡಾಳದು । ವ್ಯಸನಿ ದುರಹಂಕಾರಿ ದುರ್ಜನ ದುರಾಚಾರಿ । ಅಸುರರೊಳಗಧಮನೇ ನೀಚ ನಾಯಿ ಗುಳ್ಳಾಮ ಅತ್ತತ್ತ ನಡೆಯೆಂದಳು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಏಕತಾಳ

ಸರಮೆ ನೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರು । ಈ ಮಾತಿಗೆಲ್ಲ । ಸರಮೆ ನೀ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರು ॥ ದುರುಳ ತಾನುತ್ತಮನಂತೆ। ಸುರರಿಗೆಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠನಂತೆ । ಧುರವೊಳಧಿಕ ಶೂರನಂತೆ। ನಿರತ ತಾನೈಶ್ವರ್ಯನಂತೆ॥ ಸರಮೆ ॥ ೧॥ ಬಲ್ಲಿದನಾದರೆ ಶಿವನ। ಬಿಲ್ಲನೇ[illegible]ದೆ ಪೋದ । ಕಲ್ಲೆದೆಯಾದರೆ ತೊಟ್ಟ

ಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಸಿಕೊಂಬನೆ॥ ಸರಮೆ ॥ ೨॥ ಅಂದೇ ರಾಮಚಂದ್ರನ ಕಣ್ಣ । ಮುಂದೆ ತಾರದೇತಕೆನ್ನ।ಹಾದೆಯಂತೆ ಕದ್ದು ಕೊಂಡು।ಬಂದುದೇತಕಮ್ಮ ಹೇಳು॥ ಸರಮೆ॥ ೩॥ ಘೋರ ಪಾಪಿ ದೈತ್ಯ ಪರರ। ನಾರಿಯೊಳಿಂತೆಂದ ಮೇಲೆ। ನೂರು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನರಕ। ಸೇರದಿರನು ಸುಳ್ಳಲ್ಲಮ್ಮ॥ ಸರಮೆ॥ ॥೪॥ ಕಾಣಬಹುದಿನ್ನೀ ಖಳನ। ಗೋಣುಗಳನು ತರಿದು ಯಮನು। ತಾಣಕಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಎನ್ನ। ರಾಣಿಯ ಮಾಳ್ಪ ಶ್ರೀರಾಮ॥ ಸರಮೆ ॥೫॥ ಕೆಟ್ಟ ಮೂಳನಿವನ ತಲೆಯ। ಕುಟ್ಟಿ ಕಾಲೊಳೊದ್ದು ಕಡೆಯೊ। ಳಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಎನ್ನ ರಾಮ। ಪಟ್ಟದ ರಾಣೀಯ ಮಾಳ್ಪ॥ ಸರಮೆ ॥೬॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಕರುಳು ಕತ್ತರಿಸಿದುವು ಸೀತಾವಚನದಲ್ಲಿ। ದುರುಳ ರಾವಣ ಕೋಪದಿಂ ಖಡ್ಗಮಂ ಕೊಂಡು। ತರಳೆಯನು ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವೆನೆಂದು ಬರುತಿರಲುವರ ಪತಿವ್ರತೆಯಲ್ಲಿಗೆ। ಅತಿತಳಿಂಗಿತವ ಮಂಡೋದರಿಯು ಬಂದವನ। ಕರವಿಡಿದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಪತಿಯ ತನ್ನರಮನೆಗೆ। ಕರೆದೊಯ್ಯಲಿತ್ತ ಜಾನಕಿ ಕ್ಲೇಶದಿಂದಳುತ ಸರಮೆಯೊಡನಿಂತೆಂದಳು ॥೧॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ

ಕಂಡೆಯ ಸರಮೆ ದಾನವ ಬಂದು ದಿನದಿನ। ದಂಡಿಸುತಿರುವಂಥ ಬಗೆಯ॥ ಭಂಡ ರಕ್ಕಸನುಪಟಳದಿ ಬೇವುದಕ್ಕಿಂತ। ಕುಂಡದಿ ಬೀಳ್ವುದೆ ಲೇಸು॥೧॥ ಇಂದು ಬರುವ ನಾಳೆ ಬರುವನು ಶ್ರೀರಾಮ।ನೆಂದಾಸೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ನಾನು॥ ಇಂದಿಗೆ ದಿನವಿಷ್ಟು ಸಂದರೂ ರಘುಕುಲ।ಚಂದ್ರನ ದರುಶನವಿಲ್ಲ॥ ॥೨॥ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದೊಳೇಸು ಪಾಪ ಮಾಡಿದೆ ನಾನು। ದುರ್ವ್ಯಥೆಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ದಣಿದೆ॥ ಸರ್ವಥಾ ಇನ್ನಾಸೆ ತೀರಿತು ಎನಗೀಗ।ಉರ್ವಿಯೊಳ್ ಬಾಳಿರ್ಪನೆಂತು ॥೩॥ ಎಲ್ಲಿಯಾ ರಾಮನಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವ । ನೆಲ್ಲಿರ್ಪುದೀ ಲಂಕಾನಗರ॥ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನ್ನನೊಯ್ವನೆಂಬುದು ಸ್ವಪ್ನ।ದಲ್ಲಿಯು ಬೇಡ ಸಾರಿದೆನು ॥೪॥ ಎಂತಿರ್ಪರವರು ಎಂದೆಂಬ ವಾರ್ತೆಗಳನು। ಕಾಂತೆ ಪೇಳುವರಿಲ್ಲದಾಯ್ತು॥ ಇಂಥಾ ನಿರ್ಬಂಧ ಯಾತನೆ ಯಾವ ಸತಿಗು ಜ। ನ್ಮಾಂತರಕು ಬೇಡ ಕೇಳಮ್ಮ॥೫॥ನಿನ್ನ ಮಾತಿನ ಮೇಲೆ ನೀರೆ ನಾ ಕಾದಿದ್ದೆ। ನಿನ್ನವರಡಿಯ ಮೈಸಿರಿಯ॥ ಅನ್ಯಾಯವಿದು ಮುಂದೆ ಇನ್ನು ಬಾಳಿರುವುದು। ಮನ್ನಿಸಿಕೊಡು ಘೋರ ವಿಷವ॥೬॥ಆರು ತಿಂಗಳು ದಿನವಾರಭ್ಯ ನೀವೆನ್ನ। ಸೇರಿ ದಣಿದಿದಿನಗಾಗಿ॥ಯಾರ[illegible]ಳಿದರಿನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು

ಸೇರಿತು ಮರಣ ಬಾರದಡಸಿ॥೭॥ ಆಸೆನಿರಾಸೆಯಾಯಿತು ಮುಂದೆ ಬಾಳ್ವಭಿ। ಲಾಷೆಯಿನ್ನಿಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ॥ ಕೇಶವಾದರು ಕೊರಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿ ಪ್ರಾಣವ। ಗಾಸಿ ಮಾಡುವೆನಮ್ಮ ತ್ರಿಜಟೆ ॥ ೮ ॥ ಪ್ರಾಣದಾಸೆಯ ಬಿಟ್ಟಳೆಂಬುದ ನರಿತು ಆ। ಕ್ಷೋಣಿನಂದನೆ ಕೈಯಪಿಡಿದು॥ ಏಣಾಕ್ಷಿ ತ್ರಿಜಟೆ ಪೇಳಿದ ಳಂತರಂಗದಿ। ಕಾಣಿಸಿದಂದಿನ ಕನಸ ॥ ೯ ॥

ರಾಗ ವರಾಳಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕಂಡೆನೀ ರೀತಿ ನಿದ್ರೆ। ಯೊಳ್ ಕೇಳ್ ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ॥ ಕಂಡೆ ॥ ಪ ॥ ಪುಂಡರೀಕನೇತ್ರನು ಮಾ। ರ್ತಂಡಜಾತ ಸುಗ್ರೀವನ। ಹಿಂಡು ಕಪಿಗಳ ಕೂಡಿ। ಕೊಂಡು ಬಂದನೆಂಬುದನ್ನು ॥ ಕಂಡೆ ॥ ೧ ॥ ಹತ್ತು ತಲೆಯಾತ ರಕ್ತ। ವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತ। ಕತ್ತೆಯನೇರಿ ದಕ್ಷಿಣ। ಯಾತ್ರೆಗಾಗಿ ಪೋಪುದನ್ನು ॥ ಕಂಡೆ ॥ ೨ ॥ ಅಂಗನೆ ಮಂಡೋದರಿ ಕ। ರ್ಣಂಗಳೋಲೆ ಮಾಗುತಿಯ। ಮಂಗಳಸೂತ್ರವ ಹರಿದು। ಕಂಗಳೊಳು ನೀರಿಳಿದುದ॥ ಕಂಡೆ ॥ ೩ ॥ ಅಷ್ಟಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲ ಪೋಗಿ। ದುಷ್ಟರ ಸಂಹಾರವಾಗಿ। ನೆಟ್ಟನೇ ವಿಭೀಷಣನು। ಪಟ್ಟವನಾಳುವ ಸ್ವಪ್ನ ॥ ಕಂಡೆ ॥ ೪ ॥ ಪುಂಡರೀಕವದನೆ ನಿಮ್ಮ। ಗಂಡನಾದ ರಾಮಚಂದ್ರ। ಕೊಂಡುಪೋಗಿ ನಿನ್ನನು ಭೂ। ಮಂಡಲವಾಳುವ ಸ್ವಪ್ನ ॥ ಕಂಡೆ ॥ ೫ ॥

ವಚನ

ಈ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ತ್ರಿಜಟೆ ತನ್ನೀ ಸ್ವಪ್ನವೃತ್ತಾಂತವಂ ಪೇಳಿ ಸಂತ ವಿಟ್ಟು ನಿದ್ರಾಮುದ್ರೇಕ್ಷಣರಾಗಿ ಮೈಮರೆದು ಮಲಗಿರುವ ಸಮಯ ದೊಳ್—

ವಾರ್ಧಿಕ

ಮನಸಿನಲಿ ಕಡು ನೊಂದು ಚಿಂತಿಸುವ ಜಾನಕಿಗೆ। ಕನಸಿನೊಳವಂ ಪೇಳ್ದು ದಂಬಡಿಸೆ ತ್ರಿಜಟೆ ಮರ। ಗೊನೆಯೊಳಣುರೂಪಿನಿಂದಿರುತಲದನೆಲ್ಲ ಮಂ ಕಾಣುತಿರ್ದಂ ಹನುಮನು ॥ ಇನಕುಲದ ಸೌಭಾಗ್ಯಚಿಂತಾಮಣಿಗೆ ತಕ್ಕ। ವನಿತೆಯಹುದೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಜನಕಾತ್ಮಜೆಯ। ಮನದೊಳಗೆ ತಾನೆ ತನ್ನೊಳು ಮಾತನಾಡಿದನು ಜಾನಕಿಯು ಕೇಳುವಂತೆ ॥೧॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ನಳಿನಲೋಚನೆ ಕೇಳು ರಾಮಚಂದ್ರನು ಎನ್ನ। ಕಳುಹಲಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು॥ ಗೆಲಪಿನಿಂದಿಹ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹ ನಿಮ್ಮ। ಬಳಿ ಪೋಗಿ ಬಾರೆನುತ॥೧॥

ಕುವಲಯಾಂಬಕ ರಾಮ ಸುಗ್ರೀವ ಸಹಿತ ಪ್ರ। ಸ್ರವಣಪರ್ವತದೊಳಿಹ॥ ಎವೆ ಮಾತ್ರದಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ। ವಿವರ ಕಾಣಿಸದೆನಗೆ॥೨॥

ಕಂದ

ಮರಗೊಂಬಿನೊಳಿಂತೆಂಬಾ। ಸಿರಿ ವಾಕ್ಯಂ ಕೇಳ್ದು ಸೀತೆ ಮೊಗನೆಗಹುತ್ತಂ॥ದುರುಳರ ಮಾಯಕವೆಂದೆನುತಿರೆ। ಮರವಿಳಿದಾಗ ಹನುಮ ಕೈಮುಗಿದೆಂದಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮಂಗಳಮಹಿಮ ರಾಮನ ಪಾದಪೆಡೆಯಿಂದ। ಬಂದೆನಮ್ಮ॥ ಕೋಮ। ಲಾಂಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವ ಕಳುಹಿದ ಬಗೆಯಿಂದ। ಬಂದೆನಮ್ಮ॥೧॥ ವಾತ ಸಂಭವ ಎನ್ನ ಮಾತೆಯಂಜನದೇವಿ। ಬಂದೆನಮ್ಮ॥ಭಾನು। ಜಾತನೆನ್ನೊಡೆಯ ಸುಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕಳುಹಲು। ಬಂದೆನಮ್ಮ॥೨॥ ಬಲು ಬಲು ದೇಶವ ಕಳೆದೆಲ್ಲ ಹುಡುಕುತ್ತ। ಬಂದೆನಮ್ಮ॥ ಇನ್ನು। ಹಲವು ಮಾತೇಕೆ ಸಾಗರವ ಲಂಘಿಸುತಿತ್ತ। ಬಂದೆನಮ್ಮ॥ ೩ ॥

ಕಂದ

ಎಂದಾ ಹನುಮನ ಮಾತಿಗೆ। ಚಂದ್ರಾನನೆ ಕಪಟವೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಲುಂ॥ ಹಿಂದಾಗಿದ್ದುದನರುಹಿದ। ಡಿಂದವರಿವಳೊ ಎಂದ ಬಳಿಕವ ನಿಂತೆಂದು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಏಕತಾಳ

ಚಿತ್ತವಿಸು ದೇವಿ ನಿಮ್ಮ। ವರ್ತಮಾನವೆಲ್ಲ ಪೇಳ್ವೆ। ಸತ್ಯಾಸತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು। ನೀವೆ ಬಲ್ಲಿರಿ ॥ ಧಾತ್ರಿಯೊಳಾಯೋಧ್ಯಾಪುರದಿ। ಪೃಥ್ವಿಪಾಲ ದಶರಥಂಗೆ। ಸುಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೂರು ಮಂದಿ। ಪತ್ನಿಯರಂತೆ॥೧॥ ಮತ್ತೆ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಕೈಕೆ ಸುಮಿತ್ರೆಯೆಂಬ ಮೂವರಿಗೆ। ಉತ್ತಮರು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ। ಪುತ್ರರಹುದೆ॥ ಸ್ವಸ್ಥದಿಂದ ನಿಮ್ಮನು ಬಿ। ಲ್ಲೆತ್ತಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠನಾದ ರಾಮ। ನರ್ತಿಯೊಳಗೆ ಮಿಥಿಲೆಯಿಂದ ತಂದುದಹುದೆ॥ ೨ ॥ ಜನಕನ ಮಾತಿಗೋಸ್ಕರ। ದಿನಕರವಂಶಾಬ್ಧಿ ಚಂದ್ರ। ಘನತರವಾಗಿಪ್ಪ ಘೋರ। ವನಕೆ ಬರುವಾಗ॥ ಮನಕರಗಿ ನೀವು ಲಕ್ಷ್ಮ। ಮಣ ಸಹಿತ ಮೂವರು। ನೆನಸದಂತಾ ಪಂಚವಟಿ। ವನಸಮೀಪದಿ ॥ ೩ ॥ ತರಿದು ಮೂಗು ರಕ್ಕಸಿಯ। ಖರದೂಷಣಾದಿಗಳ ತಲೆಯ। ತರಿಯೆ ಪೊಮ್ಮಿಗವ ಕಂಡು। ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ॥ ತರಬೇಕೆಂದು ನೀವು ಪೇಳೆ। ತರಳೆ ರಾಮನಾ

ರಾವಣ | ಭರದಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು | ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಿ ||೪|| ಕರಗಿ ಸೊರಗಿ ಭಯದಿ ನೀವು | ಮರುಗುವಂಥ ಧ್ವನಿಯ ಕೇಳಿ | ತ್ವರಿತದಿಂ ಬಂದಾ ಜಟಾಯು | ಭರಿತ ಶೌರ್ಯದಿ || ದುರುಳಗಡ್ಡಗಟ್ಟಲಾಯು | ಸ್ಥಿರವನಿತ್ತ ಮೇಲಾಗಿಹ|ಪರಿಯನೊರೆವೆ ಲಾಲಿಸಮ್ಮ|ಕರುಣವನಿಟ್ಟು||೫||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕುಂಜರಗಮನೆ ಕೇಳಾ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಾಮ|ಕಂಜದಳಾಯತಾಕ್ಷ || ಮಂಜುಳಕಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಹ ಖಗಕುಲ | ಸಂಜೀವನನು ಕಂಡರು||೧|| ಅಂಜದೆ ನಿಮ್ಮ ರಾವಣ ಕೊಂಡುಬಂದುದು | ರಂಜಿತದಿಂದ ಕೇಳಿ||ನಂಜಾಯಿತಮೃತವೆಂದೆನುತಲಾ ಮರುದಿನ | ಮುಂಜಾನೆ ನಡೆತಂದರು || ೨ || ಚಂದ್ರಗೆ ರಾಹು ಸೋಕಿದ ಹಾಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ | ಚಂದ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮಣರೀರ್ವರು || ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಯ ನಿಮ್ಮರಸತ್ತ ಭರದಿ ಕ|ಬಂಧನ ಕಂಡು ಮತ್ತೆ ||೩|| ಬಂದಾಗ ಶಬರಿಗೆ ವರವಿತ್ತು ಬಹು ಮುನಿ | ವೃಂದವ ಸಂತಯಿಸುತ || ಇಂದ್ರನ ಮಗನಾದ ವಾಲಿಯ ಭಯದಿಂದ | ನೊಂದಿರೆ ಸುಗ್ರೀವನು ||೪|| ಶರವೇದಮೂರ್ತಿಗಳೀರ್ವರು ವರ ಪಂಪಾ | ಸರಸಿಯ ತಡಿಯೊಳಿರೆ || ತರಣಿನಂದನ ಕಂಡು ಕರೆಸಲವರು ಋಷ್ಯ | ಗಿರಿಯ ಮೇಲಕೆ ಬಂದರು || ೫ || ತಾಳೆಯ ಮರವೇಳ ಮುರಿದು ದುಂದುಭಿಯಟ್ಟಿ | ಕಾಲಿನಿಂದೊದ್ದ ಮೇಲೆ || ವಾಲಿಯ ಕೊಂದು ಸುಗ್ರೀವಂಗೆ ಪಟ್ಟವ | ಪಾಲಿಸಿ ತಮ್ಮೊಳಗೆ||೬||ಕಾಲ ಮೇಳಿಯಲಿ ನಿಮ್ಮರಸಬೇಕೆನುತ ಭೂ | ಪಾಲನಪ್ಪಣೆಯ ಕೊಟ್ಟ || ಏಳು ಮತ್ತೆಪ್ಪತ್ತು ಕೋಟಿ ನಾಯಕರು ಈ | ರೇಳು ಲೋಕವ ತೊಳಲಿ || ೭ || ಲೋಲಲೋಚನೆ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ | ಮೇಲೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ||ಪೇಳೆ ಸಂಪಾತಿ ತೋರಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ | ಬಾಲೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನು|| ೮ || ಮೇಲಾದ ಕಪಿಗಳು ಶರಧಿಯ ತಡಿಯಲ್ಲಿ | ಬಾಳ ಚಿಂತಿಸುತಿಪ್ಪರು || ಜಾಲಮಾತಲ್ಲ ಜಾನಕಿ ಕೇಳು ಎನುತಲೆ | ಕಾಲಡಿಯಲಿ ಬಿದ್ದನು || ೯ ||

ವಾರ್ಧಿಕ

ಕೇಳು ತಾಕ್ಷಣ ಕಣ್ಣೊಳಶ್ರುಗಳು ಜಾರಿದುವು| ಹೂಳಿದಂತಸ್ತಾಪಶೋಕ ಜಲಮಯಶರಧಿ| ಗಾಳಿಯೊಡ್ಡಿದ ದೀಪದಂತೆ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಲೋಮಾಳಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಗುರಿತು || ಬೀಳುಗೊಂಡುದು ಮನದ ಸಂಶಯದೊಳರ್ಧ ಬಲ | ಗಾಲ

ತೊಡೆಯಲಿ ಮತ್ಸ್ಯವುಂಟೆಂತೆಯೆನೆ ನಾಲ್ಕು । ಪಾಲೊಳೊಂದುಳಿಯೆ ಚಂಚಲ ಬಳಿಕ ಕುರುಹುಗಳ ನೀಲಕುಂತಳೆಗೆಂದನು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಘೂರ್ಜರ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಚಿತ್ರಕೂಟದಲ್ಲಿ ನೀವು ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವಾಗ।ಲೆತ್ತಿ ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬಿಸಾಡಲು।ಅತ್ತದ್ದು ಸರಿಯೇನಮ್ಮ॥೧॥ ಮತ್ತೊಂದು ಗುರುತು ಕೇಳತ್ರಿಮುನಿವರ್ಯನಾ । ಪತ್ನಿಯಾದನಸೂಯಾದೇವಿ ಭೂಷಣವ ತಂ। ದಿತ್ತದ್ದು ಸರಿಯೆ ಹಿಂದೆ ॥೨॥ ಇನ್ನೊಂದು ಕುರುಹ ಕೇಳು ದಂಡಕವೆನಿಸುವಾ। ರಣ್ಯದೊಳಗಸ್ತ್ಯಮುನಿ ಚಾಪವ ಕೊಟ್ಟು । ಮನ್ನಿಸಿದುದು ಸರಿಯೆ ॥ ೩ ॥ ಅಂಗನೆ ಕೇಳೀ ಮಾತೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳಾದರೆ। ಮಂಗಳಮಹಿಮ ರಾಮರ ಕಿರಿಬೆರಳಿಗಿ। ಟ್ಟುಂಗುರವಹುದೆ ನೋಡು ॥ ೪ ॥

ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ

ಶ್ರೀರಾಮಾಕರಕಂಜದಂಗುಲಿಯೊಳಿಟ್ಟಾ ಮುದ್ರಿಯಂ ನೋಡುತಂ
ನಾರೀ ಜಾನಕಿ ತೋಷಿಸುತ್ತಲದನುಂ ಕಂಗಳ್ಗೆ ತಾನೊತ್ತುತಂ।
ಹೇರಾಳಾಕೃತಿ ಶೋಕಬಿಂದುಜಲಗಳ್ ಸರ್ವಾಂಗವಂ ಲೇಪಿಸಲ್
ಕಾರುಣ್ಯಾಂಬುಧಿ ರಾಮ ರಾಮಯೆನುತಾಶಾಭಾವದಿಂ ಕಂಡಳುಂ॥೧॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಆದಿತಾಳ

ಹರಿಣಾಂಕನಿಭಾನನ ಪೂರ್ಣ। ಪರಿಶೋಭಿತ ಹರಿರಿಪುಗುಮುನ। ಹರಿ ವಂಶಜಾತ ವಿಖ್ಯಾತ। ಹರಿ ಮಂಗಳಕಾಯ ಮಮ ಪ್ರಿಯ ॥ ೧ ॥ ಪರಮೇಶ್ವರ ಪಂಕಜಲೋಚನೆ। ಪರಮಪಾವನ ಪರಮಾನಂದ ॥ ಸುರ ಸೇವ್ಯ ಭೂಸುರಜನಪಾಲ ಭಾ। ಸುರಶೋಭ ದನುಜಕುಲಹರಣ ॥ ೨ ॥ ರಘುಪುಂಗವ ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರ। ಜಗದಾತ್ಮಕ ಜಗದಭಿರಾಮ॥ ಸುಗುಣಾನ್ವಿತ ಸುರಮುನಿಸೇವಿತ। ಅಗಜಾಪತಿಪ್ರಿಯ ಸೌಂದರ್ಯ ॥ ೩ ॥

ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ

ಎಂದಾ ರಾಮನ ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರವ ತನ್ನಂಗಯೊಳಿಟ್ಟರ್ಚಿಸೀ
ಸೌಂದರ್ಯಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯುದರೊಳ್ ಕಂಡಂತೆ ಕೊಂಡಾಡುತ।
ಕಂದರ್ಪಾನನಪಂಕಜಕ್ಕೆ ರವಿ ತಾ ಬಂದಂತೆ ಸಂತೋಷದಿಂ
ಮುಂದಾ ರಾಮ ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಗಳನುಂ ಕೇಳುತ್ತ ನಿಂತಿರ್ದಳುಂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಕ್ಷೇಮವೇನೈ ಹನುಮ। ನಮ್ಮವರಿಗೆ। ಕ್ಷೇಮವೇನೈ ಹನುಮ॥ ಪ ॥

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ರಾಜ್ಯದಲಿ ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿ ॥ ಕ್ಷೇಮವೆನ್ನೈ॥ಅ॥ ಮದನ
ನಂಗವ ಪೋಲ್ವ ರಾಮ। ಬಲು। ಚದುರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ನಿಸ್ಸೀಮ॥ಮೊದಲಿ
ನಂಗದ ಕಾಂತಿ ಕಳವಳಿಸದೆ ಮತ್ತೆ । ಎದೆಗುಂದಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ । ತಮ್ಮೊಳು
ಮೋಹ । ಮದು ಕುಂದಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ । ನೀ ಬರುವ ದಿ । ನದೊಳಗೆಂತಿದ್ದರೆಲ್ಲ॥
ಕ್ಷೇಮವೇನ್ನೈ ॥೧॥ ದಶಕಂಠ ಕಳವಿನೊಳ್ ತಂದ । ಇ । ನ್ನುಸಿರಲೇನಧಿಕ
ನಿರ್ಬಂಧ ॥ ಪಶುಪತಿಯೊಬ್ಬನೆ ಬಲ್ಲನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ । ನ್ನುಸಿರುವೆನಾರ್ಗೆ
ನಾನು । ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಜೀ । ವಿಸುವಂದ ಪೇಳು ನೀನು । ನೋಡಿದೆಯಾ
ರಾ । ಕ್ಷಸ ಮಾಳ್ಪ ಬಗೆಗಳನು ॥ ಕ್ಷೇಮವೇನ್ನೈ ॥ ೨ ॥ ಭೂತಳದೊಳಗೆ
ಎನ್ನಂಥ । ಕಡು । ಪಾತಕರುಂಟೆ ಹನುಮಂತ ॥ ಮಾತಾಪಿತರು ಬಂಧು
ಬಳಗವೆಲ್ಲವ ಬಿಟ್ಟು । ಈ ತೆರನಾದೆನಲ್ಲಾ । ರಾಕ್ಷಸರ ವಿ।ಘಾತವ ಕಂಡೆ
ಯಲ್ಲ । ಎನ್ನಯ ಪ್ರಾಣ । ನಾಥನನಗಲ್ದೆನಲ್ಲ ॥ ಕ್ಷೇಮವೇನ್ನೈ ॥ ೩ ॥
ಇನ್ನು ಜೀವಿಸಲಾರೆ ನಾನು । ಇದ । ನೆನ್ನ ಕಾಂತಗೆ ಪೇಳು ನೀನು ॥
ನಿನ್ನಾಣೆ ನಿಮಿಷ ಬಿಟ್ಟಿರಲಾರದಂತವ । ನೆನ್ನ ಹಂಬಲ ತೊರೆದ । ಸ್ನೇಹದಿ
ನಾವು । ಮನ್ನಿಸಿದ್ದುದ ಮರೆದ ಈ ಮಾತಿಗೆ । ನಿನ್ನೊಳೇನೆಂದೊರೆದ ॥
ಕ್ಷೇಮವೇನ್ನೈ ॥ ೪ ॥

ವಚನ

ಇಂತೆಂದು ಜಾನಕಿಯು ನುಡಿಯಲಾಗಿ ಹನುಮಂತನು ಏನೆಂದನು
ಎಂದರೆ—

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಮನಸಿಲ್ಲವೇನೆಯಮ್ಮ । ಯಾವಾಗಲು ನೆನೆಸುವ ಗುಣದಿ ನಿಮ್ಮ॥
ಕನಸು ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಹಗಲಿರುಳೆನ್ನದೆ । ಘನಚಿಂತೆಯಿಂದಿರ್ಪುದ ಪೇಳುವೆ
ನದ ॥ ೧ ॥ ಅನ್ನಾಹಾರವನೊಲ್ಲನು । ಆರೊಡನೆಯೂ । ಮನ್ನಿಸಿ
ಮಾತಾಡನು ॥ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದೆ ಕಂಡ ಕದಯಲ್ಲಿ । ಬನ್ನಬಟ್ಟುಡ
ವಿಯೊಳ್ ಬಳಲಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ ॥೨॥ ಅನುಜ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ತಾನು ಏಕಾಂತದಿ।
ಕನಲಿ ಕಂಗೆಡುವುದನು ॥ ಮನಸೇ ಮನವೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲ ।
ಘನತೆಯ ನೀವವಗುಣವ ವರ್ಣಿಸುವುದು ॥೩॥ ತರಣಿನಂದನನು ತಾನು।
ಏಕಾಂತದಿ । ಕರೆದು ಈ ಗುರುತವನು ॥ ಒರೆದು ರಾಘವ ಕೈಯೊಳಿಟ್ಟ
ಮುದ್ರಿಕೆಯನು । ಬರುವ ದಿನದಿ ಸುದ್ದಿ ಇದುವೆ ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ ॥ ೪ ॥
ತಿಂಗಳ ದಿವಸದಲಿ । ಸುದ್ದಿಯ ತಹು । ದೆಂಬ ತಹಂಗಳಲಿ ॥ ಉಂಗುರ
ವಿತ್ತೆನ್ನ ಕಳುಹಿದ ಮೇಲೆ ಕೇಳಂಗನೆ ನಾವಿತ್ತ ಬಂದ ಪರಿಗಳನು ॥೫॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ

ನಾಳೆ ಸಂಜೆಗೆ ಹೋಗಿ | ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಕಡೆಗೆ | ನಾಲಿಗೆಯು ಕೊಯ್ಯು ವುದೇ ನಮ್ಮೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆ || ೧ || ಗುರುತವನು ಕೇಳಿದರೆ | ಏನೆಂ ರಾಘವನಿ | ಗರಿತು ಎನ್ನೊಳು ಪೇಳಿ | ರಂತರಂಗವನು || ೨ ||

ಕಂದ

ಹನುಮನ ಕಯ್ಯೊಳು ಚೂಡಾ | ಮಣಿಯನು ತಾನೀವುತ್ತ ಭರವಸದಿಂದಂ || ಮನಸಿನೊಳಿದ್ದುದನೆಲ್ಲವ | ನೆನೆಸುತ ಪೇಳ್ದಳಂದ ಕಾಂತೆ ಮಾರುತಿಯೊಡನಂ || ೧ ||

ರಾಗ ಆನಂದಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಏಸು ದಿನ ಬೇಕಿನ್ನ ಪುತ್ರ | ಈಶನ ಕಾಂಬುದಕಿನ್ನು | ಬೇಸರಿಕೆ ಯೆಂಬುದೇನ | ಹೇಳಲಿ | ಹೇಗೆ | ತಾಳಲಿ ||೧|| ಬೇಟೆಗಾರನಿಟ್ಟ ಬಲೆಯ| ಕೋಟಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹುಲ್ಲೆ | ಯಾಟದಂತೆ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು | ಬಿಡುವೆನು ಎಂತು ತಡೆವೆನು || ೨ || ಕಾಗೆಯು ಹಿಂಡಿನೊಳ್ ಸಿಕ್ಕ | ಕೋಗಿಲೆ ಬಾಯ್ ಬಿಡುವಂತೆ | ಈಗ ಪಾಪಿಬಾಧೆಯಿಂದ | ನಿಲ್ಲೆನು | ತನುವ ನೊಲ್ಲೆನು || ೩ || ಬೆಕ್ಕಿಗಂಜಿ ಪಂಜರದಿ | ಸಿಕ್ಕಿದರಗಿಣಿಯಂತೆ | ರಕ್ಕಸ ನಟ್ಟುಳಿಗಾಗಿ | ಬೆಂದೆನು | ಕಡು | ನೊಂದೆನು ||೪|| ಗರುಡನ ಬಾಯೊಳು ಸಿಕ್ಕಿ | ದುರಗನು ಸಂತಾಪವುಕ್ಕಿ | ಮೆರೆಯುವ ಹಾಗಾಯಿತೇನ | ಹೇಳುವೆ | ಹೇಗೆ | ಬಾಳುವೆ || ೫ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ದೇವಿ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ರಾಘವ | ದೇವನನು ಕರೆಕೊಂಡುಬಂದೀ | ರಾವಣನ ಸಂಹರಿಸದಿರೆ ತವ | ಸೇವಿಯಲ್ಲ || ೧ || ಎಂಟು ದಿವಸದಿ ನೋಡಿರ್ದಶ | ಕಂಠನಿಗೆ ಮುದ್ದರೆಯದಿರೆ ವೈ | ಕುಂಠವಲ್ಲಭ ರಾಮ ಚಂದ್ರನ | ಬಂಟನಲ್ಲ || ೨ || ಚಿಂತೆಯೇತಕೆ ನಿಮಗು ರಾಮಗು | ಅಂತ ರಂಗೊಂದೆನಿಸದಿದ್ದರೆ| ಪಂಥವೇನಿದು ಮುಂದೆ ನಾ ಹನು | ಮಂತನಲ್ಲ||೩||

ಕಂದ

ಪಂಥದಿ ಬಹು ಧೈರ್ಯಂಗಳ | ನಂತರಿಸದೆ ಪೇಳಿ ದೇವಿಯುಪ್ಪ ಯೆನಲಾ || ಚಿಂತೆಯು ತಾಳುತ್ತಿ ಹನು | ಮಂತನ ಬಿಡಲಾರದೊರೆದ ಳಂಬುಜನಯನೆ || ೧ ||

ರಾಗ ಯರಕಲಕಾಂಭೋಜಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ದಿಟವೇನೊ ನೀನು ಕಡೆಗೆಂದ ಮಾತು । ಸಟೆಯಲ್ಲವಲ್ಲ ರಾಘವನಿಲ್ಲಿ ಬರುವುದು॥ ದಿಟವೇನೊ॥ಪ॥ ಹಂಬಲಿಸುತ ಹಗಲಿರುಳು ನಾ ಬಲುಚಿಂತೆ। ಯೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯೊಳಗಿರೆ ನಿನ್ನ ನುಡಿ ರವಿ । ಬಿಂಬ ಕಂಡಂತಾಯಿತು ॥ ದುಃಖಗಳ ಕ। ದಂಬವೆಲ್ಲವು ಹೋಯಿತು। ಸಾವಿರವೆಂದು। ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವೆ ಹೀಗೆಂದು ಲೇಸಾಯಿತು॥ ದಿಟವೇನೋ ॥ ೧ ॥ ನೆರೆ ಬೆಳಗಾದರೆ ಮಲಗಿರ್ದ ಖಳರು ನಿ। ನ್ನರಿತು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಸಾವಿರ ನಿರ್ಬಂಧವ ಮಾಡಿ। ಸೆರೆಮನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟಾರು॥ ಅಲ್ಲದಡೆ ನಿ॥ಷ್ಠುರದಿ ನಿಗಳವಿಕ್ಕ್ಯಾರು ।ಮತ್ತೆನ್ನನೀ । ಸರಮೆ ತ್ರಿಜಟೆಯರೆಚ್ಚರಿಸಿ ಪೇಳಿದರು ॥ ದಿಟವೇನೊ ॥ ೨ ॥

ಕಂದ

ತಪ್ಪದೆ ಬಹು ಧೈರ್ಯಂಗಳ। ನೊಪ್ಪದಿ ಪೇಳುತಿರೆ ದೇವಿಯುಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಲು॥ ಧೊಪ್ಪನೆ ಪೊರಡುತ ರಾವಣ । ಗಿಪ್ಪ ಮಹೋದ್ಯಾನವನವ ಕಂಡನು ಹನುಮಂ ॥ ೧ ॥

ದ್ವಿಪದಿ

ಅಹಹ ಈ ವನ ನೋಡದವ ಮನುಜನಲ್ಲ ।ಬಹು ರಮ್ಯತರವಾದ ವನದ ಸಿರಿಯೆಲ್ಲ॥೧॥ ತೋಟ ವನ ಕೆರೆ ಬಾವಿ ತೆಂಗು ದಾಳಿಂಬ। ಮೀಟೆನಿಪ ಮಾವು ಪನಸಗಳ ಸೌರಂಭ ॥ ೨ ॥ ಜಂಬು ನೇರಳೆ ಕದಳಿ ಕಡಲೆ ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ । ನಿಂಬೆ ಕಿತ್ತಳೆ ಬೆಳಲೆ ನಿಜದ ಖರ್ಜೂರ ॥ ೩ ॥ ಜಾಜಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಚಂಪಕಾದಿ ಪುಷ್ಪಗಳ । ರಾಜಿಸುವ ಪೂಗ ಪುನ್ನಾಗ ವೀಥಿಗಳ ॥ ೪ ॥ ಪಾರಿಜಾತಾಂಭೋಜ ಪೊಸತು ನೈದಿಲೆಯ। ಭೂರಿ ಸೌರಮ್ಯ ಗಿಣಿ ಹಂಸ ಕೋಗಿಲೆಯ ॥ ೫ ॥ ಇಂದ್ರಪುರದೊಳಗೆಸೆವ ಹೋಲುವೆಯ ವನವ । ಚಂದದಿಂ ಸರಿಮಿಗಿಲು ಎಂಬ ಭಾವನವ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಕಾಂಭೋಜಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಸಿಕ್ಕಿದುದೆನಗೊಂದು ತೋಟ। ಕಳ್ಳ । ರಕ್ಕಸರಿಹುದೊಂದು ಕಾಟ॥ ಮುಕ್ಕುವೆನಿದರೊಳಗಿದ್ದ ಹಣ್ಗಳನೆಂದು। ಮಿಕ್ಕು ಮೀರುತ ಭೋರಿಡು ಕಿರಿಕಿಕ್ಕಿರೀ ಕಿರಿಗುಟ್ಟುತ ॥೧॥ ಮರದಿಂದ ಮರಕೆ ಲಂಘಿಸಿದ । ಮಲ। ಗಿರುವ ರಕ್ಕಸರ ಭಂಗಿಸಿದ॥ಪರಿಪರಿ ವಿಧದ ಹಣ್ಗಳ ಕೊಯ್ದು ತಿಂದು ಆ।ಬರಿಯ ಗೊಂಚಲ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯ । ಮುರಿಮುರಿದು ಬೀಸಾಡಿದ ॥ ೨ ॥ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡವೆಲ್ಲ ಹರಿದ ।ರಸ। ದಾಳಿ ಕಬ್ಬುಗಳ ಚಪ್ಪರಿದ ॥ ಪೇಳಿ

ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ರಾವಣನ ಕೂಡೆನುತಲಿ। ಧೂಳಿಪಟವನು ಗೆಯ್ದು ನಿಮಿಷದಿ। ಹಾಳು ಮಾಡಿದ ವನವನು ॥ ೩ ॥ ಹೂವಿನ ಸಸಿಯೆಲ್ಲ ಕಿತ್ತ। ಕೊಳನ। ತಾವರೆಗಳ ಕಲಕುತ್ತ ॥ ಕಾವಲು ಮಲಗಿದ ಜಂಬುಮಾಲಿಯು ಕೊಂದು। ಜೀವಮಾತ್ರದಿ ಕೆಲರ ಕಳುಹಿದ। ರಾವಣೇಶ್ವರನಲ್ಲಿಗೆ ॥೪॥ ಅಕ್ಷಕುಮಾರನ ಬಡಿದ। ಕಳ್ಳ। ರಾಕ್ಷಸರ್ಗಳ ಮಂಡೆಯೊಡೆದ॥ ಆ ಕ್ಷಣದೊಳು ಶಕ್ರಜಿತು ಬಹು ಬೆಳಕಿಂದ।ಲಕ್ಷಗಜ ತುರಗಗಳ ಸಹ ಬಂ। ದೀಕ್ಷಿಸಿದ ಹನುಮಂತನ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಕೊಲ್ಲು ಕಡಿ ತಿವಿ ಕಟ್ಟು ಇರಿ ಬಾಣ ಬಿಡು ಕಪಿಯು। ಹಲ್ಲು ಮುರಿ ಹಾಕು ಹೊಯ್ ಹೊಯ್ ಕರುಳನುಗಿ ಸೆಳೆದು। ಬಿಲ್ಲಿನಲಿ ಸೆಳೆ ಖಡ್ಗ ಕುಂತ ತೋಮರ ಪರಶು ಗದೆ ಕಣೆಯು ಕಂಪನಗಳು॥ ಚೆಲ್ಲಬಡಿ ಕೆಡಹು ನೂಕೆನುತಲಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತ।ಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಸ್ತ್ರಗಳು ಮುರಿದುದಲ್ಲದೆ ಹನುಮ। ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಗೆ ಬಗೆಯದಿರಲಿಂದ್ರಜಿತು ಬಳಕಮೆಲ್ಲರೊಡನಿಂತೆಂದನು॥೧॥

ರಾಗ ಆಹೇರಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಸಾಕು ಬಿಡಿ ಬಿಡಿ ಸಾಯದೀ ಕಪಿ ಸುಮ್ಮ। ನೇಕೆ ದಣಿದುಕೊಂಬಿರಿ ॥ ॥ ಪ ॥ ಅಂಬುಕೊಳ್ಳದು ಬಾಣ ತಾಗದು ಬಾಬೆಯು। ಡಂಭಕಕಿದು ಬೆದರದು ಕಾಣಿರೊ॥ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ವಜ್ರರಥದ ಮೇಲಿದನಿಟ್ಟು। ಕುಂಭಿನೀ ಪತಿಯಲ್ಲಿಗೊಯ್ಯಿರೆಂದನು ॥೧॥ ಅತ್ತಲು ಕಪಿ ಮೈಯನೊಲೆದ ಕಾರಣದಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರಾಕ್ಷಕರು ಸತ್ತರು॥ ಒತ್ತಿ ಕುಂಭಸ್ಥಳ ಮುರಿದಾನೆ ಮಡಿದಂತೆ। ವಿಸ್ತಾರಗಳನಿಂದ್ರಜಿತು ನೋಡುತ॥ ೨ ॥ ಪೆಟ್ಟಗಂಜುವುದಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವೆತ್ತುವುದಕ್ಕೆ । ಬೆಟ್ಟದ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ ॥ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನು ತಂದೊಡ್ಡಿ ಬೆಂಕಿಯನಿಟ್ಟು। ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯ ಮಾಡಿರೀಗೆಂದನು ॥ ೩ ॥ ನಗರವ ದಹಿಸುವಡಿದುವೆ ಮದ್ದೆಂದು ನಾ। ಲಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆದರುವಂಬಿದಿ ಕಾಣಿಸಿ॥ ಅಗಣಿತ ರಾಕ್ಷಸರುಗಳೆಲ್ಲ ಖೋ ಎಂದು। ನಗುವಂತೆ ರಥದ ಮಧ್ಯದಿ ಬಿದ್ದನು ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ

ಕೆಲರು ಹಿಡಿದರು ಮಿಣಿಗಳಲಿ ಕೆಲ।ಕೆಲರು ಸರಪಣಿಗಳಲಿ ಕೆಲವರು। ಕೆಲರು ವಜ್ರದ ಭಂಡಿಗಳ ಗಾಲಿಯಲಿ ಕೀಲಿನಲಿ। ಕೆಲರು ಅಚ್ಚಿನ ಕೊಂಬಿನಲಿ ಸಲೆ। ಕೆಲರು ರಥಗಳ ಬೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ। ಕೆಲರು ಸತ್ವದಿ ನೂಕಿದರು ಹೆಮ್ಮಾರು ಕೈಗಳಲಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಎಳೆದರು ರಥದಿ ವಾನರನ | ಬಲು | ಬಲವಂತ ವೃಕ್ಷಸಂಚರನ | ಛಲ ದಂಕನಿಭ ಶುಭಕರನ | ಮದ | ಖಳಕುಲತಿಮಿರಭಾಸ್ಕರನ || ದಾರಿ | ಯೊಳು ಪೋಗುವಂಥ ಹವ್ಯಾರಿಯು ಕರೆತಂದೂ|ರೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ವೆಗ್ಗಳ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ || ಎಳೆದರು || ೧ || ಇತ್ತಡಿಯಲಿ ಮದ್ದಾನೆಗಳ | ಬಲು | ಶಕ್ತಿಯಿಂದೆಳೆವ ತ್ರಾಣಿಗಳ | ಸುತ್ತಲು ಬಿಗಿದ ನೇಣುಗಳ | ಪಿಡಿ | ದೆತ್ತುತ ಲೊಯ್ವ ತ್ರಾಣಗಳ|| ಭೋರೆ | ನುತ್ತ ವಾದ್ಯಗಳ ಕೇಳುತ್ತಲಂಬರದೊಳು | ನಿತ್ತು ನೋಡುವ ಸುರವೊತ್ತ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ || ಎಳೆದರು || ೨ || ಮೇರು ಪರ್ವತದ ಹಾಗಿರುವ | ಕಪಿ | ವೀರನ ಮೈಯು ಭೀಕರವ | ಬಾರಿಬಾರಿಗೆ ಧ್ವನಿಗರೆವ | ಹತ್ತು | ನೂರು ಸಾವಿರ ಭೇರಿ ಮೊರೆವ || ಮುಂದೆ | ಕಾರಣ ವರಿದಂಥ ನಾರಿ ಪುರುಷರು ಆ | ಊರಿಂದೊಕ್ಕಲು ಸಹ ಸೇರೆ ಮತ್ತೊಂ ದೂರ || ಎಳೆದರು || ೩ || ಈ ವಿಭವದೊಳೆಳೆತಂದು | ಬಂದು | ರಾವಣನಿದಿ ರಲಿ ನಿಂದು | ದೇವೇಂದ್ರಜಿತು ತಂದೆಗಂದು | ನಿಮ್ಮ | ಸೇವೆಯಿಂದೀಗ ಸಂತೆಂದು || ಕಪಿ | ಭಾವವ ನೋಡಲು ಠೀವಿಯು ಕಪಿಯೆಂದು | ರಾವಣ ಕಡೆ ಮಂತ್ರಿ ಹನುಮನೊಳಿಂತೆಂದ || ಎಳೆದರು || ೪ ||

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ ಅಷ್ಟತಾಳ

ಯಾವ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದೆ | ವೀರ ಕಪಿರಾಯ || ಯಾವಲ್ಲಿಗೆ ಪಯಣ ವಯ್ಯ | ಜಾಣ ಕಪಿರಾಯ || ಪ || ಪೆತ್ತ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಯಾರು | ಇತ್ತ ಬಂದುದೇಕೆ ನೀನು | ಕಿತ್ತು ವನವ ಕೆಡಿಸಿದಂಥ ಕಾರಣವೇನು || ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರಾಕ್ಷಸರು | ಅಕ್ಷಕುಮಾರರೆಲ್ಲ | ಮೊತ್ತ ಸಹಿತ ಕೊಂದುದೇಕೆ | ಉತ್ತರವೇನಯ್ಯ || ೧ || ಅರಮನೆ ಆಸ್ಥಾನವೆಂಬ | ಮರಿಯಾದೆಯನರಿ ಯದೆ ಈ | ಪರಿಯು ಗರ್ವದಿಂದ ಕುಳಿ | ತಿರುವುದೇತಕೆ || ದೊರೆಗಳಪ್ಪಣೆ ಯಿಂದನಾ | ಇರದೆ ಕೇಳುವುದೀ ಮಾತು | ಮರುಳುತನವಬಿಟ್ಟು ಎನ್ನೊ| ಳರುಹು ಕಾರ್ಯವ || ೨ ||

ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾವತಿ ಆದಿತಾಳ

ದಶಕಂಠನೆಂಬಾತನಾರೊ | ತೋರಬೇಕಯ್ಯ | ದಶಕಂಠನೆಂಬಾತ ನಾರೊ || ಪ || ಜಗದೊಳು ಜನಕನ ಮಗಳು ಸೀತೆಯು ದಶ | ಮೊಗದಾತ ಕದ್ದು ಕೊಂಡು ಬಂದನಂತೆ||ಜಗದೇಕವೀರ ರಾಘವ ನೋಡಿ ಬಾರೆಂದು | ಮಿಗೆ ಹರುಷದಿ ಕಳುಹೆ ಬಂದೆ ನಾನು || ದಶಕಂಠ ||೧|| ಬೇವಿನ ಚರರನ್ನು

ಬೆದರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುವು । ದಾವ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನೀತಿಯಿದು ॥ನಾವು ಮಾಡಿರುವ ತಪ್ಪೇನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ।ನೋವು ವೆಗ್ಗಳ ಮಾತು ಬಾರದಯ್ಯ॥ದಶಕಂಠ॥ ॥ ೨ ॥ ಬೇಡವೆಂದರೆ ಮಾತ ಕೇಳದೆಯೆನಗಿಂತ । ಕೇಡುಮಾಡಿದುದೆನ್ನ ಬಾಲವ್ಯೆಸ॥ರೂಢಿಪಾಲಕನುದ್ಯಾನವನು ನಿರ್ಮೂಲವ । ಮಾಡಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಕೊಂದ ಪಾಪಿಯಿದು ॥ ದಶಕಂಠ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಮಾತಿನಲಿ ಜಾಣ ಕಪಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಲವಂತ । ನೀತ ನಿಶ್ಚಯುಮಲ್ಲ ಬಾಲ ಗಡವಿದರ ಸ । ತ್ತ್ವಾತಿಶಯು ವಸ್ತ್ರದಲಿ ಸುತ್ತಿ ಸುಡಬೇಕೆಂದು ದಶಕಂಠ ಕೋಪದಿಂದ ॥ ದೂತರಿಗೆ ನೇಮಮಂ ಕೊಡಲೂರ ಮನೆಮನೆಯು । ಪೀತಾಂಬರಾದಿಗಳ ಸಹ ತಂದು ಸುತ್ತಿದರು । ಆತರುದೊಳೆಣ್ಣೆ ಯೊಳಗದ್ದಿ ಕಿಚ್ಚಿಸಗಿದೆಡೆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯೋಕ್ತಮಾಯ್ತು ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ

ಬಾಲತುದಿಯಲಿ ಮೊಳೆತು ರಂಜಿಸಿ । ಮೇಲುಮಾಯ್ದುದು ನಾಲ್ಕು ದೆಸೆಯಲಿ । ಕಾಲಭೈರವಮುಖದ ವಹ್ನಿ । ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ॥೧॥ ಕೋವಿದರ ಮನೆ ಗೋಪುರಂಗಳ । ಚಾವಡಿಯೆ ಸೌಧಗಳ ಚೌಕಿಯು । ರಾವಣನ ಕೊನೆ ವಿಾಸೆ ಸಹಿತಲೆ । ಹೋಮಿಸಿದನು ॥ ೨ ॥ ಹಾರಿದನು ಬಳಿಕುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ । ಕೇರಿಕೇರಿಯು ಜನರ ಮನೆಗಳ । ತೋರಿದನು ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಗೌತಣ । ವೀರ ಹನುಮ ॥ ೩ ॥ ಕರಗಿದವು ನವರತ್ನಖಚಿತದ । ನೆರವಿ ಕನಕದ ಬೊಂಬೆ ಸಹಿತಲಿ । ಪರಿಪರಿಯ ನೂತನದ ಪೀತಾಂ। ಬರಗಳೆಲ್ಲ ॥ ೪ ॥ ಓಡಿದರು ಕೆಲರಗ್ನಿಭಯದಲಿ । ಬೇಡಿದರು ಕೈಮುಗಿದು ಹನುಮನ । ಮಾಡಿದರು ಮಂದಿರವ ಕೆಲರಾ । ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ॥ ೫ ॥ ಆ ಸುಲಂಕಾನಗರದೊಳಗೆ ವಿಭೀಷಣನ ಮನೆ ಹೊರತು ಅಗ್ನಿಯು । ರಾಶಿಯಾದುದು ಪುರದ ರಚನೆಯು । ವಿಾಸಲಳಿಯೆ ॥ ೬ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ

ಕೆಡಿಸಿ ನಂದನವ ಲಂಕಾಪುರವ ಬಾಲದಿಂ। ಸುಡಿಸಿ ಚೂಡಾಮಣಿಯ ಸಹಿತ ಹಾರಿದ ತಿರುಗಿ। ಕಡಲೊಳದ್ದಿದ ಕಿಚ್ಚ ನೊಂದಿಸುತ ಕಪಿಸೇನೆ ಯೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದ ಬಳಿಕ ॥ ನುಡಿದ ಲಂಕೆಯ ಪಾರುಪತ್ಯಮಂ ಎಲ್ಲವರು। ಕೆಡಿಸಿದರು ರಾವಣನು ಎಂದು ಜನ ಪೇಳೆ ಜಗ । ದೊಡಯ ರಘುಪತಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಹನುಮಂತ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಬಿನ್ನವಿಸಿದ ॥ ೧ ॥